

DIARI DE SESSIONS

DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

IX legislatura
Tercer període

Sèrie C - Número 175
9 de novembre de 2011

Comissió d'Empresa i Ocupació

Presidència de l'Excm. Sr. Rafael Luna Vivas

Sessió núm. 14

SUMARI

Compareixença

de Benedicto Martino Cruz i Luis Gómez Aranda, president i secretari de la plataforma d'afectats per l'amiant del Prat de Llobregat (Baix Llobregat), per a informar sobre la situació dels afectats per l'amiant (tram. 357-00155/09) p. 4

Sol·licitud de sessió informativa

amb el conseller d'Empresa i Ocupació sobre la situació del servei de rodalia operat per Renfe i sobre les mesures adoptades per a garantir-ne el funcionament (tram. 354-00009/09) (retirada) p. 11

Sol·licitud de sessió informativa

amb el conseller d'Empresa i Ocupació sobre la integració de la formació professional reglada, ocupacional i continuada (tram. 354-00016/09) p. 11

Sol·licitud de sessió informativa

amb el conseller d'Empresa i Ocupació sobre les mesures adoptades arran del tancament de plantes del sector de l'automoció (tram. 354-00024/09) (decaiguda) p. 12

Sol·licitud de sessió informativa

amb el conseller d'Empresa i Ocupació sobre la política energètica (tram. 354-00025/09) p. 12

Sol·licitud de sessió informativa

amb el conseller d'Empresa i Ocupació sobre la política energètica i sobre el debat nuclear mundial arran de la greu situació del Japó (tram. 354-00027/09) p. 13

Sol·licitud de sessió informativa

amb el conseller d'Empresa i Ocupació sobre l'ús que fa el Govern dels fons per a la formació contínua (tram. 354-00054/09) p. 14

Sol·licituds de sessió informativa

amb els consellers d'Empresa i Ocupació i de Benestar Social i Família sobre els canvis en la gestió de la renda mínima d'inserció (tram. 354-00059/09 i 354-00060/09) (decaigudes) p. 15

Sol·licitud de sessió informativa

amb el conseller d'Empresa i Ocupació sobre els canvis que s'han produït en la gestió de la renda mínima d'inserció (tram. 354-00056/09) p. 15

Sol·licitud de sessió informativa

amb el conseller d'Empresa i Ocupació sobre els canvis que s'han produït en la gestió de la renda mínima d'inserció (tram. 354-00058/09) p. 15

→

Sol·licitud de sessió informativa

amb el conseller d'Empresa i Ocupació sobre la seva actuació i els informes del seu departament amb relació al projecte de traçat de la línia de molt alta tensió entre Penyalba (Aragó) i Isona en el tram que afecta el Pallars Jussà (tram. 354-00083/09) p. 16

Sol·licitud de sessió informativa

amb el conseller d'Empresa i Ocupació sobre la situació de l'ocupació i les mesures presentades (tram. 354-00089/09) p. 17

Sol·licitud de compareixença

d'Esther Sánchez i Torres, secretària d'Ocupació i Relacions Laborals, perquè valori les dades sobre l'atur i expliqui les propostes de creació d'ocupació (tram. 356-00202/09) p. 17

Sol·licitud de compareixença

d'una representació del Centre d'Acollida Turística perquè informi sobre la situació d'aquest centre (tram. 356-00191/09) p. 18

Sol·licitud de compareixença

d'una representació de la Taula d'Autònoms de Catalunya perquè tracti de l'estat d'aplicació del Decret 18/2010, del 23 de febrer, d'aplicació a Catalunya de l'Estatut del treball autònom (tram. 356-00195/09) (retirada) p. 19

Sol·licituds de compareixença

acumulades (356-00203/09, 356-00224/09 i 356-00225/09) p. 19

Sol·licitud de compareixença

de Carles Flamerich, director general de Telecomunicacions i Societat de la Informació, perquè informi sobre el nou model de provisió dels serveis de tecnologies de la informació i la comunicació de la Generalitat (tram. 356-00205/09) p. 19

Compareixença

d'una representació de la Fundació Obra Social «la Caixa» per a informar sobre el programa d'inserció laboral Incorpora (tram. 357-00154/09) p. 20

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

El DSPC reproduceix només les intervencions orals fetes durant la sessió. La resta de documentació que acompanya la intervenció es pot consultar a l'expedient de la comissió.

Transcripció i correcció: Mallol Traductors Associats · Imprès a Multitext, SL
ISSN: 0213-7976 (general), 0213-7992 (sèrie C) · DL: B-3.468-1982 · www.parlament.cat

SESSIÓ NÚM. 14

La sessió s'obre a les deu del matí i dotze minuts. Pre-sideix, en funcions, la vicepresidenta, Dolors Gordí i Julià, acompanyada de la secretària, Montserrat Ribera i Puig. Assisteix la Mesa la lletrada Anna Casas i Gregorio.

Hi són presents els diputats Meritxell Borràs i Solé, Antoni Fernández Teixidó, Anna Figueras i Ibàñez, Roger Montañola i Busquets, Neus Munté i Fernández, Carles Pellicer i Punyed i Joan Recasens i Guinot, pel G. P. de Convergència i Unió; Montserrat Capdevila Tatché, Judit Carreras Tort, Jaume Collboni Cuadrado i Rocío Martínez-Sampere Rodrigo, pel G. P. Socialista; Santi Rodríguez i Serra, pel G. P. del Partit Popular de Catalunya; Laura Massana Mas, pel G. P. d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, i Oriol Amorós i March, pel G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya.

Assisteixen a aquesta sessió el president de la plataforma d'afectats per l'amiant del Prat de Llobregat, Benedicto Martino Cruz, acompanyat del secretari, Luis Gómez Aranda, i el director de l'Àrea d'Integració Social de l'Obra Social «la Caixa», Marc Simón Martínez, acompanyat del sotsdirector, Jaume Farré Cortadellas.

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Compareixença de Benedicto Martino Cruz i Luis Gómez Aranda, president i secretari de la plataforma d'afectats per l'amiant del Prat de Llobregat (Baix Llobregat), davant la Comissió d'Empresa i Ocupació per a informar sobre la situació dels afectats per l'amiant (tram. 357-00155/09). Comissió d'Empresa i Ocupació. Compareixença.
2. Compareixença d'una representació de la Fundació Obra Social «la Caixa» davant la Comissió d'Empresa i Ocupació per a informar sobre el programa d'inserció laboral Incorpora (tram. 357-00154/09). Comissió d'Empresa i Ocupació. Compareixença.
3. Sol·licitud de sessió informativa de la Comissió d'Empresa i Ocupació amb el conseller d'Empresa i Ocupació sobre la situació del servei de rodalia operat per Renfe i sobre les mesures adoptades per a garantir-ne el funcionament (tram. 354-00009/09). Laura Massana Mas, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa. Debat i votació de la sol·licitud de sessió informativa.
4. Sol·licitud de sessió informativa de la Comissió d'Empresa i Ocupació amb el conseller d'Empresa i Ocupació sobre la integració de la formació professional reglada, ocupacional i continuada (tram. 354-00016/09). Jaume Collboni Cuadrado, del Grup Parlamentari Socialista, Laura Massana Mas, del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, Oriol Amorós i March, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació de la sol·licitud de sessió informativa.
5. Sol·licitud de sessió informativa de la comissió corresponent amb el conseller d'Empresa i Ocupació sobre les mesures adoptades arran del tancament de plantes del sector de l'automoció (tram. 354-00024/09). Albert Rivera Díaz, juntament amb un altre diputat del Subgrup Parlamentari Ciutadans. Debat i votació de la sol·licitud de sessió informativa.

6. Sol·licitud de sessió informativa de la Comissió d'Empresa i Ocupació amb el conseller d'Empresa i Ocupació sobre la política energètica (tram. 354-00025/09). Xavier Sabaté i Ibarz, del Grup Parlamentari Socialista. Debat i votació de la sol·licitud de sessió informativa.

7. Sol·licitud de sessió informativa de la Comissió d'Empresa i Ocupació amb el conseller d'Empresa i Ocupació sobre la política energètica i sobre el debat nuclear mundial arran de la greu situació del Japó (tram. 354-00027/09). Joan Herrera Torres, del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa. Debat i votació de la sol·licitud de sessió informativa.

8. Sol·licitud de sessió informativa de la Comissió d'Empresa i Ocupació amb el conseller d'Empresa i Ocupació sobre l'ús que fa el Govern dels fons per a la formació contínua (tram. 354-00054/09). Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa. Debat i votació de la sol·licitud de sessió informativa.

9. Sol·licitud de sessió informativa de la Comissió d'Empresa i ocupació amb el conseller d'Empresa i Ocupació sobre els canvis que s'han produït en la gestió de la renda mínima d'inserció (tram. 354-00056/09). Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa. Debat i votació de la sol·licitud de sessió informativa.

10. Sol·licitud de sessió informativa de la Comissió d'Empresa i ocupació amb el conseller d'Empresa i Ocupació sobre els canvis que s'han produït en la gestió de la renda mínima d'inserció (tram. 354-00058/09). Jaume Collboni Cuadrado, del Grup Parlamentari Socialista. Debat i votació de la sol·licitud de sessió informativa.

11. Sol·licitud de sessió informativa de la comissió corresponent amb el conseller d'Empresa i Ocupació sobre els canvis en la gestió de la renda mínima d'inserció (tram. 354-00059/09). Subgrup Parlamentari Ciutadans. Debat i votació de la sol·licitud de sessió informativa.

12. Sol·licitud de sessió informativa de la comissió corresponent amb el conseller de Benestar Social i Família sobre els canvis en la gestió de la renda mínima d'inserció (tram. 354-00060/09). Subgrup Parlamentari Ciutadans. Debat i votació de la sol·licitud de sessió informativa.

13. Sol·licitud de sessió informativa de la Comissió d'Empresa i Ocupació amb el conseller d'Empresa i Ocupació sobre la seva actuació i els informes del seu departament amb relació al projecte de traçat de la línia de molt alta tensió entre Penyalba (Aragó) i Isona en el tram que afecta el Pallars Jussà (tram. 354-00083/09). Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, juntament amb dos altres diputats del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa. Debat i votació de la sol·licitud de sessió informativa.

14. Sol·licitud de sessió informativa de la Comissió d'Empresa i Ocupació amb el conseller d'Empresa i Ocupació sobre la situació de l'ocupació i les mesures presentades

(tram. 354-00089/09). Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa. Debat i votació de la sol·licitud de sessió informativa.

15. Sol·licitud de compareixença d'una representació del Centre d'Accollida Turística davant la Comissió d'Empresa i Ocupació perquè informi sobre la situació d'aquest centre (tram. 356-00191/09). Sergi de los Ríos i Martínez, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

16. Sol·licitud de compareixença d'una representació de la Taula d'Autònoms de Catalunya davant la Comissió d'Empresa i Ocupació perquè tracti de l'estat d'aplicació del Decret 18/2010, del 23 de febrer, d'aplicació a Catalunya de l'Estatut del treball autònom (tram. 356-00195/09). Laura Massana Mas, del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

17. Sol·licitud de compareixença d'Esther Sánchez i Torres, secretària d'Ocupació i Relacions Laborals, davant la Comissió d'Empresa i Ocupació perquè valori les dades sobre l'atur i expliqui les propostes de creació d'ocupació (tram. 356-00202/09). Laura Massana Mas, del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

18. Sol·licitud de compareixença de representants de l'Asociación Española para la Internacionalización de las Empresas de Electrónica, Informática y Telecomunicaciones davant la Comissió d'Empresa i Ocupació perquè informin sobre les actuacions de l'associació i sobre els projectes futurs a favor de la internacionalització de les empreses (tram. 356-00203/09). Carles Pellicer i Punyed, del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, Jaume Collboni Cuadrado, del Grup Parlamentari Socialista, Rafael Luna Vivas, del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, Laura Massana Mas, del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, Oriol Amorós i March, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, Uriel Bertran Arrué, del Subgrup Parlamentari de Solidaritat Catalana per la Independència. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

19. Sol·licitud de compareixença de Carles Flamerich, director general de Telecomunicacions i Societat de la Informació, davant la Comissió d'Empresa i Ocupació perquè informi sobre el nou model de provisió dels serveis de tecnologies de la informació i la comunicació de la Generalitat (tram. 356-00205/09). Jaume Collboni Cuadrado, del Grup Parlamentari Socialista. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

20. Sol·licitud de compareixença de representants de la Unió de Polígons Industrials de Catalunya davant la Comissió d'Empresa i Ocupació perquè presentin les accions previstes per l'entitat (tram. 356-00224/09). Carles Pellicer i Punyed, del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, Jaume Collboni Cuadrado, del Grup Parlamentari Socialista, Santi Rodríguez i Serra, del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, Laura Massana Mas, del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, Oriol Amorós i March, del Grup

Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, Uriel Bertran Arrué, del Subgrup Parlamentari de Solidaritat Catalana per la Independència. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

21. Sol·licitud de compareixença de representants de la Taula d'Autònoms de Catalunya perquè informin sobre l'aplicació del Decret 18/2010 (tram. 356-00225/09). Carles Pellicer i Punyed, del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, Jaume Collboni Cuadrado, del Grup Parlamentari Socialista, Santi Rodríguez i Serra, del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, Laura Massana Mas, del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, Oriol Amorós i March, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, Uriel Bertran Arrué, del Subgrup Parlamentari de Solidaritat Catalana per la Independència. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

La vicepresidenta

Bon dia. Comença la sessió.

Compareixença

de Benedicto Martino Cruz i Luis Gómez Aranda, president i secretari de la plataforma d'afectats per l'amiant del Prat de Llobregat (Baix Llobregat), per a informar sobre la situació dels afectats per l'amiant (tram. 357-00155/09)

Avui substanciarem, en primer lloc, la compareixença del senyor Benedicto Martínez Cruz i el senyor Lluís Gómez Aranda, que ens acompanyen aquí, a la taula. Són el president i el secretari de la plataforma d'afectats per l'amiant del Prat de Llobregat. Llavors, ells tindran més o menys uns vint minuts, o sigui, tampoc els escatimarem una mica més, si també el necessiten, de temps, per fer una primera exposició. Després, cadascun dels grups podrà, doncs, fer les preguntes o el que..., les consideracions que consideri oportunes respecte a la seva exposició. I després vostès tenen, una altra vegada, un espai de temps, un petit espai de temps, per poder donar resposta a les preguntes que hi hagin hagut de cadascun dels grups, eh?

Per tant, doncs, sense més, comencem la sessió, eh?, i tenen vostès la paraula.

Benedicto Martino Cruz (president de la plataforma d'afectats per l'amiant del Prat de Llobregat)

Buenos días. Perdonadme, pero el catalán lo entiendo perfectamente pero no lo hablo. Os haré la presentación –quiénes somos, de dónde venimos–, y luego os hablaremos de nuestra propuesta que os queremos presentar a vosotros.

Actualmente trabajamos en Honeywell Fricción España, SLU, situada en Zona Franca, de Barcelona, con una plantilla de trescientos doce trabajadores. Se fabrican pastillas de freno del automóvil para las principales marcas del mercado *premium* –Audi, BMW, Mercedes, Jaguar, Volvo, Volkswagen, Porsche, etcétera.

La historia de esta empresa se remonta a principios de los años cincuenta, la cual se presenta con el nombre de José María Flores y Compañía. A finales de los años sesenta es comprada por Drim. Los dueños de esta empresa eran una familia catalana con sede en la zona alta de Barcelona. En esos años se trabaja para el automóvil, motocicletas, camiones, ferrocarriles, etcétera, recordando que el material que se utilizaba era el amianto, material muy blando y resistente a las temperaturas altas.

A mediados de los años setenta es comprada por Jurid Werke, de Alemania, y pasa a llamarse Jurid Ibérica, SA. Empiezan a contratar mucho personal de contrato con el resultado de mucha gente expuesta al material del amianto. En 1985 la empresa se traslada a unos terrenos de Zona Franca. Se empieza a ver más control en sistemas de seguridad, también potentes aspiraciones, sobre todo en formación de las herramientas de protección del personal: guantes, gafas de seguridad, mascarillas, ropa de trabajo.

A mediados de los años noventa es comprada por una multinacional americana. Se cambia de nombre y pasa a llamarse AlliedSignal, SA. En estas fechas hay puntas de trabajo de más de quinientas personas.

A primeros del 2000 se fusionan dos multinacionales americanas, AlliedSignal y Honeywell, y pasa a llamarse Honeywell Fricción España, SA.

Para finalizar esta presentación, hay que recordar que por esta empresa ha pasado mucho personal de contrato, ya sea por un período de un mes, tres meses, seis meses, un año tras año. Pero el amianto ha estado muchos años como principal material para la elaboración de la pastilla de freno, y se dejó de trabajar con dicha sustancia cancerígena en el año 2002.

Luego os daré a cada uno, de cada partido..., os daré una propuesta nuestra y os daremos un vídeo de una película que hizo un cineasta, bueno, de un director de cine del País Vasco, hablando en sí de lo que es el amianto y que lo ha vivido directamente de un familiar suyo.

Asociación plataforma de afectados por el amianto en el Prat - APA. Propuesta para el reconocimiento del colectivo de trabajadores expuestos al amianto para el acceso a la jubilación anticipada.

El Gobierno del Estado español, a propuesta del ministerio de Trabajo e inmigración, es competente para adelantar la edad mínima pensionable u ordinaria de sesenta y siete años, modificada desde hace unos meses, para acceder a la pensión de jubilación en supuestos en los que existe desgaste físico del trabajador mediante la aplicación de coeficientes reductores de la edad en función de la actividad excepcionalmente peligrosa, penosa o insalubre que realicen determinados colectivos y categorías profesionales de trabajadores. Se sabe por parte del Ministerio de Trabajo que hay una serie de colectivos de trabajadores que cuentan actualmente con una normativa concreta que les reconoce el acceso a la jubilación anticipada, con coeficientes reductores por parte del Instituto de Trabajo de la Seguridad Social, INS, tales como los emplea-

dos de trabajo aéreos, transporte de pasajeros y mercancías, la minería, trabajadores ferroviarios, artistas, personal taurino y trabajadores del campo.

En nuestro caso, como trabajadores del amianto, para poder equipararnos sería el caso de la minería del carbón, los cuales tienen una extensa normativa en donde les permite el acceso a la jubilación anticipada con coeficientes reductores de la edad por sufrir, entre otras, la enfermedad profesional de la silicosis, neumoconiosis prácticamente idéntica a la que sufren los trabajadores expuestos al amianto, la asbestosis. Ambas patologías son neumoconiosis idénticas, y solo se diferencian en el diagnóstico dependiendo de si el trabajador ha estado expuesto a las sílices de la mina –silicosis– o al asbesto –asbestosis–.

Este colectivo de trabajadores de la minería de carbón cuenta con una rebaja de la edad mínima de jubilación, en aplicación del artículo 161 bis del Real decreto legislativo 1/1994, del 20 de junio, por el que se aprueba el texto refundido de la Ley general de la seguridad social mediante la aplicación de un coeficiente determinado al período de tiempo efectivamente trabajado en actividad excepcionalmente penosa, peligrosa o insalubre. Hay también múltiples colectivos de trabajadores que llevan a cabo actividades menos penosas, peligrosas o insalubres que los trabajadores expuestos al amianto con esta jubilación anticipada. Por poner un ejemplo, el colectivo de trabajadores ferroviarios cuenta con una rebaja de edad mínima de jubilación. No hay ninguna explicación lógica que pueda explicar por qué los trabajadores expuestos al amianto no pueden acogerse igual que los trabajadores de la minería de carbón. También hay que destacar que ningún precepto legal determina que sea necesario instaurarse un régimen propio de la seguridad social.

La historia de la exposición laboral al amianto en el Estado español es la historia de un verdadero genocidio laboral. Miles de trabajadores han visto afectada gravemente la salud por una sustancia que ya constaba como causante de asbestosis en el cuadro de enfermedades profesionales de 1974. Dentro de este cuadro de enfermedades profesionales, es causante de, entre otras patologías, asbestosis, cáncer de pulmón y bronquios, mesotelioma, placas pleurales, cáncer de laringe y cáncer de lengua. Muchas de estas patologías han causado la muerte de miles de trabajadores en el Estado español.

Tasas de mortalidad relacionadas con la exposición al amianto en el Estado español. Rigurosos estudios comparativos demuestran que existe una relación entre las tasas de cáncer de pulmón y la cantidad de amianto importado y consumido por habitante y país. Esto nos permite hacer las siguientes estimaciones. Hasta el 2010 se producían unas 1.500 muertes anuales de personas expuestas al amianto entre 1960 y 1975. Del 2010 al 2025 esta tasa aumentará hasta 2.300 muertes por año entre la población expuesta hasta el 1990. Del 2025 al 2040 empezará a decrecer, situándose en setecientas muertes por año entre la población expuesta a partir de los noventa, sobre todo en los procesos de demolición y reparación de estructuras y de edificios. Añadiendo a estas estimaciones las de otros

estudios epidemiológicos, podemos afirmar que en los próximos treinta años se producirán unas cincuenta mil muertes por cáncer de pleura y pulmón directamente relacionadas con la exposición al amianto.

Conclusión final. Solicitamos al Ministerio de Trabajo e Inmigración estudio detallado de las actividades peligrosas y penosas e insalubres que han realizado las diferentes categorías profesionales de los trabajadores del amianto, a través de los correspondientes informes imparciales y especializados de la Inspección de Trabajo y de la Seguridad Social, y del Instituto Nacional de la Seguridad Social e Higiene en el Trabajo. Que se publiquen los resultados de dichos informes en las unidades especializadas que han realizado diferentes categorías profesionales de los trabajadores que han trabajado expuestos al amianto. Una vez obtenidos los resultados del informe imparcial, que se presenten por parte del ministerio de Trabajo e Inmigración propuestas al Gobierno del Estado español para adelantar la edad mínima pensionable y ordinaria actual para acceder a la pensión de jubilación en cada una de las categorías profesionales de los trabajadores que han estado expuestos al amianto. Entendemos que es procedente que las Cortes lleven a cabo la aprobación mediante la normativa que el ejecutivo crea conveniente que reconozca el adelanto de la edad mínima pensionable y ordinaria actual.

Perdonadme la voz, pero no estoy muy bien hoy, ¿eh?, que tengo la garganta... Estoy fatal.

Gracias. Ya hemos terminado la exposición.

La vicepresidenta

Bé, doncs, sí. Vostè ha de fer alguna altra exposició o ja...? (*Veus de fons.*) Era conjunta, no? (*Pausa.*) D'acord. Moltes gràcies.

Bé, llavors començaríem, diguéssim, la roda dels diferents grups per fer aquelles preguntes o les consideracions que considerin oportunes. Començaríem pel grup proposant d'Iniciativa per Catalunya Verds. Per tant, seria... Perdoneu, eh? La senyora Laura Massana, si us plau. Gràcies.

Laura Massana Mas

Gràcies, presidenta. Molt bon dia, senyor Martino, senyor Gómez, i persones que els acompanyen. Molt de gust de retrobar-vos, i molt contenta que sigueu aquí i que pugueu explicar, doncs, això que us ocupa i que us preocupa, eh? Jo..., de fet, demanar la compareixença era perquè justament havíem tingut l'ocasió de poder-ho parlar molt extensament i intensament,quina era la situació. I, de fet, el nostre grup va aprovar en el Congrés, quan es debatia la reforma de les pensions, precisament que era un bon moment, doncs, que es poguessin incorporar algunes de les demandes. Per tant, jo sóc coneixedora de la situació i aquest és el fet que compareguin. Per tant, no estendré molt el meu temps, i deixaré que la resta de grups..., doncs, si tenen en aquest sentit també preguntes a fer.

Nosaltres, òbviament, el fet que demanéssim la compareixença és perquè creiem que hi han elements fonamentats. Ells ens els van explicar molt bé, però, a més a més, hem parlat amb diferents col·lectius també d'advocats i de sindicats que consideren que sí que podien ser objecte d'entrar, doncs, dins de l'aspecte del coeficient reductor, com altres col·lectius. El que passa és que sobre l'amiant hi ha aquesta fina capa, i mai millor dit, que no..., és molt difícil de traspasar; com hi han sostres de vidre per a algunes qüestions, amb l'amiant, doncs, sembla que és una dificultat. Suposo que pel coneixement dificultós de..., potser en temps pretèrits, no ara, jo crec que ara ha de ser més fàcil; pel coneixement de quantes persones podien estar afectades. Perquè no són tan sols les persones que treballaven a les fàbriques i no són només la plataforma d'afectats per l'amiant del Prat, que és el cas dels que avui compareixen, sinó que a Catalunya i a tot l'Estat, com ells deien, n'hi han diverses plantes; sinó que també són els seus familiars, les dones que rentaven la roba, que l'estenien, els seus fills... Barris sencers, hi ha persones afectades perquè aquestes fàbriques no estaven situades enmig d'un descampat.

Per tant, suposo, crec jo, i ells que em responguin, si la dificultat de poder dir: «Doncs sí, farem respecte als treballadors, l'estudi que es demana, les publicacions d'aquests informes», i finalment acabar indemnitzant... Com han fet molts altres països d'Europa, perquè això jo crec que també ells ho haurien d'explicar, quins altres països d'Europa sí que han tingut en compte, doncs, el que va passar amb l'amiant, que, a més a més, de prohibir-lo han indemnitzat. Però jo no sé si és una certa por a destapar un tema, doncs, complicat o de no saber el seu abast final el que limita.

Però jo crec que el que sí que no pot ser mai és tapar-nos amb la manta i no veure una realitat, no observar-la; no veure i tampoc no conèixer, si no ets a prop o no hi has tingut un contacte directe, el patiment quotidià de persones molt joves que hi han treballat molts anys, que han de fer exàmens gairebé mensuals, alguns cada mes o cada tres mesos, per saber si tenen la malaltia o no, si l'han desenvolupada o no. Nosaltres creiem que el que hauríem de fer, doncs, com a grups polítics del Parlament, és –això és una proposta– elevar el que..., perquè, clar, és una competència que no tenim, però elevar les seves propostes com a grups parlamentaris, fent una proposta de resolució, elevar-la, doncs, al Congrés dels Diputats com ells demanen.

Ja no m'estendré més. Donar-los una altra vegada les gràcies, i ja sabeu que estem a disposició.

Gràcies.

La vicepresidenta

Moltes gràcies, senyora diputada. I ara passo la paraula a l'il·lustre diputat del Partit dels Socialistes de Catalunya Jaume Collboni.

Jaume Collboni Cuadrado

Gràcies, presidenta. I gràcies al senyor Martino i al senyor Gómez per comparèixer. Efectivament, hi ha

moltes malalties, no només laborals sinó també d'altres tipus, que només surten a la llum si hi ha gent que es dedica a fer una tasca de sensibilització i de reivindicació de col·lectius. Moltes vegades, lluitant contra interessos que tenen a veure amb interessos de multinacionals o d'empreses que volen amagar els efectes que sobre la salut tenen molts productes que s'ha demostrat amb el temps que són nocius. Són lluites llargues perquè moltes vegades tenen a veure a convèncer, des del punt de vista científic, però també des del punt de vista social, de totes les repercussions que poden tenir certes malalties professionals, i aquesta n'és una. També hi ha una empresa molt coneguda, com Uralita, que també ha estat en aquesta lluita durant molts anys.

És cert que és molt difícil, i ho sabem tots, i els convergents en són conscients, i nosaltres ho som com a grup, que això és una competència de l'Estat, perquè parlem de la seguretat social, de bonificacions –en aquest cas, de coeficients reductors–, que en altres àmbits com els de la mineria, que tenen una força sindical molt important, han aconseguit avenços. A nosaltres ens agradaria saber en quin punt ens trobem en aquests moments pel que fa a aquesta reivindicació –no sé si hi ha algun tipus de plataforma constituïda a nivell de l'Estat, em sembla que sí– i quin paper s'està jugant en la negociació col·lectiva, que suposem que també s'ha fet algun avenç en aquesta matèria.

D'altra banda, nosaltres ens afegirem a la proposta que pugui fer, en aquest cas, Iniciativa, que és qui ha proposat la vostra compareixença, i sense conèixer-ne el contingut, però..., però sí... Vaja, pel que ha comentat la diputada Massana, doncs, estariem d'acord amb aquesta proposta.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta

Moltes gràcies, senyor diputat. I ara li passaria la paraula al diputat del Partit Popular de Catalunya, l'il·lustre senyor Santi Rodríguez.

Santi Rodríguez i Serra

Gràcies, senyora presidenta. Gracias, también, por su intervención y su comparecencia en esta comisión. Si les soy sincero, hubiera preferido que no hubieran tenido que comparecer, y supongo que ustedes, pues, también.

En cualquier caso, yo creo que una de las utilidades de la comparecencia es concienciar al menos a aquellos que seguramente no teníamos un conocimiento exhaustivo de la problemática del amianto, pues, que al menos nos podamos introducir en el mismo. Y en este sentido, he podido ver algunas..., he hecho algunas averiguaciones o he obtenido conocimiento sobre cuál ha sido el proceso del amianto.

En este sentido, he visto que la declaración del amianto como producto cancerígeno se produce en el año 1978, es decir, sí que ya hace bastantes años, pero de alguna manera es algo relativamente reciente, ¿no?

En España no se reglamenta el uso de ese producto hasta el año 1984, pero no es hasta 1999, es decir, más de veinte años después de que se reconociera el carácter cancerígeno del amianto, que la Unión Europea prohíbe el uso. Y al prohibir el uso, a través de una directiva, da un margen de tiempo que incluso abasta hasta el año 2005, ¿no? En España, efectivamente, se produce la prohibición efectiva en el año 2002, ¿no?

Por lo tanto, estamos ante una situación reciente, que seguramente las administraciones han ido reaccionando lentamente, porque aunque sea reciente, del 78, pues hasta el 2002, que en España se produce la prohibición efectiva, quizás han pasado ya demasiados años y, por lo tanto, demasiados afectados por esa sustancia. Y en estos momentos, pues, seguramente lo que ahora va haciendo falta y va siendo necesario es que se vayan reconociendo los derechos de los trabajadores que han estado expuestos a esta sustancia.

Por lo tanto, su comparecencia..., lo que nos sirve, lo que me sirve también particularmente a mí, es para adquirir conocimiento de esta problemática. Analizaremos con detalle la propuesta que nos hacen para, en la medida de lo posible, darle todo el apoyo y defender esta problemática no solamente en el Parlamento de Cataluña sino, si es necesario, en el Congreso de los Diputados o ante el Gobierno de España. Por lo tanto, esperaremos a ver cuál es la propuesta de que nos harán entrega.

Gracias.

La vicepresidenta

Moltes gràcies, senyor diputat. I ara li passaria la paraula al diputat d'Esquerra Republicana de Catalunya, l'il·lustre senyor Oriol Amorós.

Oriol Amorós i March

En primer lloc, senyor Benedicto Martino i senyor Luis Gómez, agrair-los molt l'explicació que ens han fet. La veritat és que vostès han portat aquí una explicació molt detallada, plena de dades, plena de coneixement, que a tots segur que ens sonaven moltes coses. I a mi, particularment..., doncs, conec una miqueta el cas de Cerdanyola especialment, vinculat a Uralita, que potser ha estat el cas més conegut de contaminació d'amiant a casa nostra. Però vostès han ampliat aquestes dades i, sobretot, han tornat a posar present en aquesta cambra un tema d'aquells que si no l'anem recordant cíclicament pot córrer el risc de caure en l'oblit, i en aquest oblit, doncs, al darrere hi ha milers de treballadors, milers de famílies afectades. Agrair-los, per tant, el detall i la qualitat de la intervenció que vostès han fet.

Creiem que aquest ha estat un tema d'aquells en què la por a fer públic un problema gros ha anat fent créixer el problema gros de forma amagada, no? I ha anat fent-lo gran, fins que ha adquirit unes dimensions que són terribles. Vostès han donat unes dades de mortalitat que realment posen la pell de gallina, tant present com futura, i sobretot veient que és un problema que ve de lluny. És un problema conegut per la ciència

des de fa molts anys, i amb una reacció molt lenta per part de la política durant molts anys. I aquesta reacció lenta ha tingut uns costos personals enormes, incalculables, perquè cada vida, doncs, no té preu, és evident. També uns costos ambientals molt importants i, al final, uns costos econòmics per al conjunt de la societat, i que, per tant, ens han d'alertar davant d'altres riscos i davant d'altres perills, que a vegades hi ha la temptació pel benefici econòmic immediat de mirar cap a una altra banda. I al llarg termini veiem, en casos com aquest, doncs, que ser lents és sempre molt més car.

Vostès han plantejat aquí una sèrie de demandes, que ens semblen justes i ens semblen legítimes i ens semblen raonables, referides a l'edat de jubilació. Comptin amb el suport del nostre grup en les iniciatives que hi hagi, i sobretot també amb la voluntat del nostre grup, que entenc que serà compartida per la resta de grups, de mirar de donar a aquesta proposició el màxim caràcter unitari perquè tingui el màxim de força. Com aquí s'ha dit, algunes de les coses que vostès demanen, la que hi han insistit més, que és el tema d'avançar l'edat mínima pensionable o fer una definició específica per a aquest cas de l'edat mínima pensionable, són temes de competències d'àmbit estatal. I, per tant, aquelles propostes que surtin del Parlament de Catalunya amb un suport unànim i amb més força és més previsible que tinguin èxit que no aquelles que surtin amb suports, doncs, no unànimes. Per tant, la voluntat del nostre grup serà la d'arribar a acords, amb vostès, per descomptat, i amb la resta de grups de la cambra per donar força a aquestes propostes.

Pel que fa a les qüestions que els volíem demanar, sabem que hi ha hagut una iniciativa paral·lela a aquesta a la Comissió de Salut, però tot i així ens sembla que seria interessant, des d'un punt de vista de l'àmbit de la salut, quines qüestions els semblen a vostès que hem de millorar, com a societat i com a atenció a les víctimes d'aquest desastre, d'aquest genocidi laboral que deien vostès, que creuen que hem de desenvolupar, tant pel que fa als treballadors com pel que fa al centenars i milers d'altres afectats: les famílies dels treballadors, gent que vivia en aquests barris, la gent que ha patit la contaminació per proximitat en zones d'activitat o per proximitat en zones que han estat desmuntades. Hi ha una dada esfereïdora, no? I és que un cop conegut el problema i es comença tot el procés de desmuntatge d'estructures d'amiant, principalment de la marca comercial Uralita, no?, de fibrociment amb amiants en diferents llocs, és a dir, conegut el problema, després de conegut el problema, precisament en el procés de la seva solució, també centenars de treballadors es veuen afectats per aquesta situació, i també veïns, i també persones, doncs, que patien aquesta contaminació, no? Per tant, quins aspectes en la salut creuen vostès que hauríem de treballar.

Han demanat també que hi hagin estudis sobre els efectes globals de la qüestió que em sembla que són importants. És un tema que li hem de donar rellevància, que no pot caure en l'oblit i que també s'han de conèixer els costos ambientals i els costos econòmics per al conjunt de la societat d'aquest desastre, perquè el tema no caigui en l'oblit i perquè tothom conegui la seva importància.

I finalment, també demanar-los quines bones pràctiques coneixen vostès d'altres països que puguin ser referents en aquesta qüestió. És a dir, això que vostès demanen estic segur que en altres països també s'ha demanat, també s'ha abordat, i és possible que vostès ens puguin donar referències de tal forma que quan anem a defensar aquesta causa que ens sembla justa, doncs, tinguem bons arguments al darrere, i un bon argument sempre és conèixer bons referents que s'hagin dut a terme en altres països.

Molt agraït per la seva compareixença, i sàpiguen que ens tenen al seu servei.

La vicepresidenta

Gràcies, senyor diputat. I ara li passo la paraula a la il·lustre diputada Meritxell Borràs, del Grup de Convergència i Unió.

Meritxell Borràs i Solé

Gràcies, senyora presidenta. També volem, des del grup de Convergència i Unió, doncs, agrair la compareixença que ens fan el president, Benedicto Martino, i el secretari, Luis Gómez, de la plataforma d'afectats per l'amiant del Prat de Llobregat. Agrair-los la compareixença, i també agrair-los les informacions, perquè si bé sobre l'àmbit de l'amiant, poc o molt, n'hem sentit a parlar tots, sí que és cert que –almenys per part meua, no vull generalitzar-ho en el conjunt del grup– ho associàvem sempre, per dir-ho d'alguna forma, gairebé d'una forma unívoca, a tot el que és el tema de la uralita. I, en canvi, doncs, desconeixíem aquesta –almenys jo, hi insisteixo– segona vessant.

Bé, el que vostès ens demanen, *a priori*, és poder fer un estudi detallat de quins són els riscos que han patit, quines són les conseqüències, i, per tant, poder fer aquest informe imparcial que vostès diuen. I això, *a priori*, els he de dir que és sensat, no? És més que sensat. I, per tant, a partir d'aquí, poder estudiar, doncs, el seu cas..., doncs poder-lo incloure en el que va ser la reforma de les pensions i poder-lo incloure dintre d'aquesta reducció de coeficient, que sí que voldríem que ens expliquessin. Perquè, si no ho hem entès malament, això, vostès, aquesta explicació, al Congrés dels Diputats la varen dur a terme. I una mica que ens expliquin quin és el motiu, o quines són les explicacions, o quin és..., el que finalment no s'escoltés, doncs, el seu cas concret i sí d'altres, no? Una mica, si ens hi poden posar llum. Ho seguirem, lògicament, però també ens agradaria que ens poguessin explicar el seu punt de vista de tot plegat.

És cert –aquí s'ha dit–, doncs, que és lamentable, podríem dir, que una vegada conegut el que són els efectes sobre la salut, sobre la salut de les persones, de l'amiant, s'hagi sigut tan lent a l'hora d'aquesta prohibició, no?, i que fins l'any 2002 en el nostre país això seguís funcionant.

Per tant, nosaltres ens estudiarem detingudament la seva proposta, la volem valorar. I una mica en la línia que els deia, no pas per no assumir les responsabilitats, que les prenem, però sí, i vostès ho deien, que

aquest és un àmbit que passa pel Congrés dels Diputats, i que, per tant, és en aquella cambra on finalment s'han de decidir les coses. I nosaltres voldríem saber, doncs, una mica la seva explicació del que va passar, com va anar, i que ens facin les explicacions, les explicacions pertinents.

Res més.

I gràcies.

La vicepresidenta

Moltes gràcies, senyora diputada. I ara té la paraula, una altra vegada, el senyor Antonio Martino, o el senyor José Suárez..., com vostès creguin oportú de distribuir-se'l, i tenen el temps il·limitat amb què vulguin donar resposta al que els diferents diputats dels diferents grups de la cambra, doncs, els han fet arribar.

Gràcies.

Luis Gómez Aranda (secretari de la plataforma d'afectats per l'amiant del Prat de Llobregat)

Bueno, ante todo darles las gracias por dejarnos estar aquí hoy y poder exponer nuestra situación, ¿vale? Voy a ir resumiendo un poco sobre las preguntas que habéis hecho y voy a ir respondiéndolas lo mejor posible.

Se comentaba que desde el año 1978 se reconoce como cancerígeno este producto. Esto no es realmente cierto, porque si hablamos del amianto estamos hablando desde la época de los romanos, las capas azules estas que llevaban los romanos, estas capas estaban elaboradas con amianto. Y desde aquel entonces, ya había..., o sea, o se suponía que había algo ahí, porque había una disminución de la capacidad pulmonar de estos soldados. En el año 1960, si no me equivoco, ya salió la primera..., el primer estudio que decía que, bueno, que este producto disminuía la capacidad pulmonar. Entonces, como cancerígeno cancerígeno, sí puede ser que fuese en el 1978; pero no es realmente cierto así. También decir que en el año 1978, en el artículo 40.2 de la Constitución española, se decía que es el Estado español el que debe de velar por la seguridad y la higiene de los trabajadores, cosa que no se hacía, teniendo en cuenta que desde el año 1941 la vigilancia y la salud en los trabajos estaba especificada y no se estaba llevando a cabo como se debía de llevar.

Por otro lado, también en la mayoría de las empresas, cuando se introdujo el amianto aquí, se decía que debían de tener una vigilancia de la salud específica a los riesgos inherentes a este producto. Esto no se llevaba a cabo, con lo cual, a raíz de ahí, bueno, pues han ido apareciendo las enfermedades como la asbestosis, que pueden llegar a desencadenar en un cáncer, teniendo en cuenta que un cáncer de pulmón..., el pulmón oxigena todo el cuerpo, y esto en seguida se puede convertir en una metástasis que te puede coger todo el cuerpo.

Sobre las reformas de las pensiones, nosotros tenemos una pregunta muy clara, ¿no? Cuando salió el diputa-

do de Trabajo hablando sobre la reforma de las pensiones, diciendo que esto no sería aplicable sobre los trabajadores que hubieran estado expuestos con productos tóxicos, penosos o insalubres, nuestra pregunta en este sentido debería de ser: ¿Cuántos españoles deben de morir más para demostrar que el amianto sí que ha sido un producto tóxico, penoso e insalubre? Esa sería nuestra pregunta. Porque para nosotros, para los que hemos estado expuestos al amianto, y nosotros somos relativamente de una media bastante joven en la fábrica, cada año que pasa, cada año que tenemos que ir a hacernos las revisiones médicas, vamos con mucho miedo. Porque nuestra pregunta es: ¿me va a tocar este año?, ¿no me va a tocar este año?, teniendo en cuenta que el amianto puede aparecer incluso después de cuarenta años de haber estado en contacto con este mineral. Si esto tenemos en cuenta que ha sido en el 2002 cuando se ha dejado de trabajar con el amianto, debería ser cuarenta años más tarde, incluso cuarenta años más tarde. Vamos a estar padeciendo cuarenta o cincuenta años más, después del 2002.

Por una parte, también, hay muchos vacíos legales sobre el amianto. Cuando no existe un registro único de personas afectadas, porque en el RERA... El RERA..., esto fue una cosa que se hizo, pero no todas las empresas se inscribieron en el RERA, con lo cual nunca vamos a saber cuántas personas han estado en contacto directamente con el amianto.

Tampoco hay un registro de edificios a día de hoy que diga «no, mira, estos edificios contienen amianto», porque tampoco somos conscientes de que el amianto ha estado en nuestras vidas sin saberlo; desde las personas mayores que estaban en las plazas o en las avenidas sentadas, que estaban con el tránsito de los coches que iban pasando, los coches que iban frenando..., estas personas, muchas de ellas morían de cáncer de pulmón y se pensaba que era por fumadores. No, no era por fumadores; simplemente por el hecho de estar ahí sentados y que estuvieran pasando..., el tráfico de vehículos. Frenar, pues, hacía que estas partículas incluso se hicieran más pequeñas de lo que son, y aspirarlas lo que hacía era que se quedasen incrustadas en los pulmones.

También lo que se solicita, o lo que se debería de hacer, es la mejora de la vigilancia de la salud. Actualmente lo que es el protocolo del amianto habla de que sí, bueno, te pueden hacer unas placas, una espirometría, pero esto no es definitivo, porque sabemos que con una simple placa, y se ha demostrado, o una espirometría no es suficiente. Hay unas pruebas que son mucho más específicas, que, para que me entendáis, sería un intercambio de gases o una radiografía en cuatro dimensiones. Esto, como mínimo, podría ayudar a detectar una posible asbestosis y frenarla. Porque esto se puede frenar, si se coge a tiempo. Pero esto a día de hoy no se está haciendo. Sería una mejora sobre la vigilancia de la salud, que ya está tipificada en el protocolo del amianto.

También tenemos que tener en cuenta que el desamiantado muchas empresas de demolición no lo están aplicando. Porque si tenemos en cuenta..., prácticamente todos los edificios tienen amianto –todos los

edificios tienen amianto. Hay que tener en cuenta que el amianto ha sido un producto que se ha utilizado no solamente en las uralitas, en los bajantes, incluso que ya está en la pintura. Mucha gente, cuando ha estado pintando y ha estado lijando paredes, no ha sido consciente de que esa pintura contenía amianto. Y esta gente también ha estado aspirando amianto.

Y bueno, decir que en Alemania, en Francia, en Suecia, pues, nos llevan... Desde que aquí fue efectiva la prohibición del amianto, nos llevan quince años de adelanto sobre este sentido, y que..., bueno, teniendo unos coeficientes reductores muy similares al de la minería aquí, en España, y que la vigilancia de la salud ha sido algo que han tenido muy en cuenta.

Bueno, por mi parte, como delegado de prevención de mi empresa y como parte del técnico en prevención de riesgos laborales, sería mi exposición, creo que respondiendo a todas las preguntas que habéis hecho. Y ahora os dejo con la palabra de mi compañero sobre la situación actual de otras plataformas a nivel estatal.

Muchas gracias.

Benedicto Martino Cruz

Como sabréis, llevamos poco tiempo de esta plataforma en activo. Nuestro primer trabajo fue empezar a divulgar nuestra intención de, bueno, que la gente sepa que estamos enfermos, que hay mucha gente enferma, que necesitamos ayuda. Empezamos a contactar con diferentes plataformas a nivel estatal: Avida en Madrid, Avida en Andalucía, Agavida en Galicia, Asviamie en el País Vasco, también con los compañeros de Valencia..., es decir, todas las plataformas, y estuvimos en una conferencia que hicieron los de Avida Madrid en Getafe, y allí realmente nos dimos cuenta del problema tan grande que es éste.

Les comento, así, a título personal, como un comentario... Allí estuvimos con muchos enfermos alrededor nuestro –muchos, muchos, gente mayor, mucha–, y realmente esta gente no quería indemnización por dinero en los juicios. Ellos querían justicia; ellos sabían que se van a morir y lo que querían es que los dueños de Uralita, dueños de empresas de amianto fueran a la cárcel, porque lo que han hecho realmente es un genocidio. Entonces, eso nos sensibilizó bastante, ¿no? Ver a esta gente allí, al lado nuestro, muchos llorando, realmente llorando, porque ven que se ven impotentes ante el Estado español, ante las leyes, que les cierran muchas puertas.

Digo esto porque, a ver, nosotros sabemos que es un problema muy difícil, muy difícil que se..., que lo planteemos y que esto lleve... Que sea rápido, es muy difícil. Lo entendemos, y más viendo la situación actual del país y aquí, en Cataluña, el nuestro. Pero tenemos que seguir luchando, seguir luchando porque nosotros somos también enfermos, es decir, nosotros podemos caer mañana mismo, es decir, ir a una revisión y que nos encuentren una mancha, una mancha en una radiografía. Y saliendo una mancha en una radiografía sabemos que es poco tiempo. Podemos seguir al hoyo, como decimos.

Nosotros luchamos porque, a ver, ya que estamos enfermos y estamos infectados, queremos también que nos comparen con otros colectivos, por ejemplo la minería. Al menos en nuestros últimos años de vida, que podamos estar, pues, disfrutando un poco de la vida, y no pensar que tenemos que estar trabajando hasta los sesenta y siete años y llevar la enfermedad que llevamos encima.

Bueno, y respondiendo..., a ti. (*Veus de fons.*) Me comentabas que como hemos presentado en el Congreso esta propuesta no de ley... No pertenecemos a ningún partido político, ni a... Nosotros hemos hablado con casi todos los partidos, ¿no? Y realmente el que nos ha abierto las puertas y nos está ayudando bastante es ICV. Pero no pertenecemos a ninguno, ¿eh? Que no penséis que esto es..., bueno. Entonces, ellos se pusieron en contacto con el diputado en Madrid, el señor Llamazares, y creo que él presentó esta propuesta en el Congreso. Está todo estancado, no hay nada de nada. Entonces, yo estoy encantado que nos hayan abierto aquí las puertas hoy. Pensábamos que nadie nos hacía caso; realmente me esté quedando hoy alucinado con vosotros, sinceramente. Y estoy encantado.

Gracias.

La vicepresidenta

¿Explicarán alguna cosa más?

Benedicto Martino Cruz

No, si no hay alguna pregunta más específica...

La vicepresidenta

D'acord. Hi ha algun grup que vulgui fer alguna pregunta, alguna consideració, qualsevol altra intervenció? No? (*Pausa.*) Doncs, llavors el que ens queda és donar-los les gràcies molt sincerament, tant al senyor Antonio Martino com al senyor José Suárez, per la seva intervenció, pels seus... (*Veus de fons.*) Mani? (*Pausa.*) Ai, perdoni'm, eh? Com no els conec, el que he fet és llegir els noms que tenia en el llistat, eh? Bé, de totes maneres, a tots ells moltíssimes gràcies per la seva intervenció. I bé, assegurar-los que, doncs, aquí estem a la seva disposició tots els grups d'aquesta cambra i, per tant, doncs, aquí ens tenen per al que necessitin. D'acord, moltes gràcies.

Se suspèn la sessió un moment.

La sessió se suspèn a tres quarts d'onze del matí i set minuts i es reprèn a les onze i deu minuts.

La vicepresidenta

Bé, doncs, continuarem amb l'ordre del dia. Més aviat farem el canvi de l'ordre del dia, si tots els grups hi estan d'acord, perquè així guanyaríem una mica de temps. Hi està tothom d'acord? (*Pausa.*) Bé, dono, per assentiment, que tothom hi està d'acord.

Sol·licitud de sessió informativa

amb el conseller d'Empresa i Ocupació sobre la situació del servei de rodalia operat per Renfe i sobre les mesures adoptades per a garantir-ne el funcionament (tram. 354-00009/09) (retirada)

Bé, doncs, començaríem amb la primera sol·licitud de compareixença, que seria: sol·licitud de sessió informativa de la Comissió d'Empresa i Ocupació amb el conseller d'Empresa i Ocupació sobre la situació del servei de rodalia operat per Renfe i sobre les mesures adoptades per a garantir-ne el funcionament. I el... *(Veus de fons.)* Ho demana –exacte– Laura Massana, juntament, eh?, amb altres diputats del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa. I, per tant, passariem... *(Veus de fons.)* Perdoneu la meua falta de costum, eh? Vull dir que... *(L'oradorariu. Veus de fons.)* D'acord. Aleshores seria posicionament de la il·lustre diputada Laura Massana.

Laura Massana Mas

Gràcies, presidenta. Nosaltres varem fer la proposta de compareixença davant els problemes sorgits en el funcionament dels serveis de Renfe rodalies, per causa d'avaries així com per causes organitzatives: horaris de maquinistes, torns de treball i pel tema d'ampliació, també, d'hores de serveis als usuaris. Per tant, aquí teníem una dicotomia que compartíem amb la diputada Borràs, si no era tant un aspecte laboral i d'inspecció de treball sinó un tema de competències de la Generalitat a través del departament de Territori i Sostenibilitat, és a dir, de la gestió del servei. I jo crec, potser, que aquesta proposta l'hauríem de passar a la Comissió de Territori i Sostenibilitat, en aquest sentit. Per tant, no sé quina és la manera de fer-ho ni... Un altre cop, que és la Mesa la que va interpretar que això havia de venir aquí. *(Veus de fons.)* Sí; però va interpretar, la Mesa del Parlament, que aquesta proposta havia de venir aquí..., suposo que ho va interpretar perquè posàvem temes d'horari, etcètera. Per tant, jo no sé si retirar-la i posar-la...

La vicepresidenta

A veure, sí. Demana la paraula la diputada Meritxell Borràs?

Meritxell Borràs i Solé

Sí. En la línia que comentava la diputada Massana, no és només que la ubicació, com dèiem, no sigui segurament l'adequada, que pensem que no, eh?, pel tema que es tracta, sinó que tampoc el compareixent, no? Perquè es demana la compareixença del conseller d'Empresa i Ocupació, que precisament sobre el particular podríem dir, més enllà del que és la fixació dels horaris mínims quan existeix una vaga, que no en té cap altre, del funcionament sobre el que és el servei de rodalies operat per Renfe, no? I per tant, en aquest sentit, entenem que hi ha un error de base. *(Veus de fons.)*

Per tant, ho votaríem en contra.

Laura Massana Mas

Ho pot fer la nostra Mesa, d'eleva-la ja a l'altra? Ha de retornar? La tornaran a interpretar malament?

(Veus de fons.)

La lletrada

Perdoneu, eh?

La vicepresidenta

Sí, no, no, crec que és bo...

La lletrada

Crec que més val que la tornis a reformular bé i que la Mesa del Parlament la derivi a la comissió...

La vicepresidenta

L'adreçai a la de Territori i Sostenibilitat.

La lletrada

La qualifiqui bé.

La vicepresidenta

D'acord. Aquesta, llavors, ja quedaria retirada; per tant, no caldria votar-la en aquests moments ni fer posicionaments, no? *(Pausa.)*

Sol·licitud de sessió informativa

amb el conseller d'Empresa i Ocupació sobre la integració de la formació professional reglada, ocupacional i continuada (tram. 354-00016/09)

Doncs, llavors, passariem a la següent proposta de compareixença, que seria també una sol·licitud de sessió informativa davant de la Comissió d'Empresa i Ocupació amb el conseller d'Empresa i Ocupació sobre la integració de la formació professional reglada, ocupacional i continuada. I la proposen el senyor Jaume Collboni, del Grup Parlamentari Socialista; Laura Massana Mas, del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, i el senyor Oriol Amorós i March, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Llavors, els proposants, doncs, que puguin fer, diguéssim, la seva proposta.

Jaume Collboni Cuadrado

Bé, és... Gràcies, presidenta. És un tema recurrent en aquesta comissió i als debats parlamentaris, però és evident que ens trobem en un punt molt important pel que fa a la integració dels tres subsistemes de la formació professional. Fa poc es va aprovar un decret que avançava en aquesta línia d'integració, i creiem que seria molt convenient i molt oportú que el conseller comparegués a explicar quines són les se-

güents passes que pensa fer el Govern pel que fa a la integració de la formació professional.

La vicepresidenta

Moltes gràcies, diputat. Dono la paraula a la senyora diputada Laura Massana, per si vol fer alguna intervenció al respecte.

Laura Massana Mas

Ens afegim a les explicacions del senyor Collboni. Gràcies.

La vicepresidenta

D'acord. Igualment amb el diputat, el senyor Oriol Amorós.

Oriol Amorós i March

M'afegiré als mateixos arguments. I aprofitaria també per fer una petició al grup que dona suport al Govern que es sumés a aquesta petició, perquè parlem d'una temàtica en la qual, almenys en els plantejaments, els punts d'acord són molts i la importància que té per al país és molt gran, els nivells d'atur i les darreres xifres d'atur que s'han conegut encara la fan més necessària. I, per tant, el treball més important que té aquest Govern per davant és donar ocupabilitat dels treballadors aturats, i aquesta és una compareixença per tractar de com generar més ocupabilitat per als treballadors aturats.

La vicepresidenta

Moltes gràcies. Ara, per posicionar-se, del Grup del Partit Popular de Catalunya, el senyor Santi Rodríguez.

Santi Rodríguez i Serra

Gràcies. Per anunciar que donarem suport a aquesta proposta.

La vicepresidenta

I del Grup de Convergència i Unió, la diputada Meritxell Borràs.

Meritxell Borràs i Solé

Gràcies. El Grup de Convergència i Unió votem favorablement aquesta proposta. Cap inconvenient, al contrari, de comparèixer en el Parlament, fer explicacions. Se'ns deia, doncs, que hi havien passes en aquesta matèria, i creiem que és bo que se'ns vinguin a explicar. I, per tant, en aquest sentit, doncs, hi votem favorablement.

La vicepresidenta

Moltes gràcies. Doncs, llavors, passàrem a la votació.

Vots a favor?

Per unanimitat s'aprova la proposta. Gràcies.

(Pausa.)

En aquest moment, com que ja hi han les persones de la segona compareixença..., eh? O com ho fem? (Pausa.) Acabem això i que s'esperin deu minuts? Jo crec que potser sí, i així fem via, no? (Veus de fons.) D'acord. Sí, sí, molt bé.

Sol·licitud de sessió informativa

amb el conseller d'Empresa i Ocupació sobre les mesures adoptades arran del tancament de plantes del sector de l'automoció (tram. 354-00024/09) (decaiguda)

Doncs, continuàrem amb la següent proposta de sol·licitud de sessió informativa (*se sent un telèfon mòbil*) –perdó, un segon– que també seria una sol·licitud de sessió informativa de la comissió corresponent amb el conseller d'Empresa i Ocupació sobre les mesures adoptades arran del tancament de plantes del sector de l'automoció. El que passa és que està demanada pel senyor Albert Rivera, que, com que no hi són, decauria aquesta sol·licitud.

Sol·licitud de sessió informativa

amb el conseller d'Empresa i Ocupació sobre la política energètica (tram. 354-00025/09)

I passàrem, per tant, a la següent sol·licitud de sessió informativa, també, de la Comissió d'Empresa i Ocupació amb el conseller d'Empresa i Ocupació sobre la política energètica, en aquest cas, presentada pel diputat Xavier Sabaté i Ibarz, del Grup Parlamentari Socialista. Per tant, donàrem la paraula al diputat senyor Collboni.

Jaume Collboni Cuadrado

Gràcies, presidenta. Bé, la voluntat del nostre grup en plantejar aquesta sol·licitud de compareixença no és més que donar l'oportunitat al Govern d'explicar de forma monogràfica quina és la seva política energètica, quins són els plans de futur, i especialment per tot allò que fa referència als canvis que s'han produït amb relació a la política que té relació amb l'energia nuclear i amb els canvis que també s'estan produint en matèria de política eòlica.

Per tant, considerem que seria molt oportú que el conseller tingués l'oportunitat d'explicar davant els membres d'aquesta comissió les prioritats del Govern pel que fa a aquesta matèria.

Gràcies.

La vicepresidenta

Moltes gràcies. Ara passàrem, per posicionar-se, a l'il·lustre diputat Santi Rodríguez, del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya.

Santi Rodríguez i Serra

Gràcies; també per anunciar el suport a aquesta sol·licitud de sessió informativa.

La vicepresidenta

I ara donaríem la paraula a la diputada Laura Massana, del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa.

Laura Massana Mas

Sí, senyora presidenta...

Sol·licitud de sessió informativa

amb el conseller d'Empresa i Ocupació sobre la política energètica i sobre el debat nuclear mundial arran de la greu situació del Japó (tram. 354-00027/09)

Aprofitar per dir que potser podríem votar la 6 del Partit Socialista amb la 7 del nostre grup, perquè tenen el mateix sentit, i els meus arguments d'ara, doncs, serveixin per a una proposta i per a l'altra. Nosaltres també entenem la necessitat... És possible? *(Pausa.)*

La vicepresidenta

Tothom està d'acord a fer-ho així? *(Pausa.)*

Jaume Collboni Cuadrado

Amb el benentès que la proposta que fa el nostre grup és per parlar de política energètica en el sentit ampli, incloent-hi aquesta. Però... *(Veus de fons.)*

La vicepresidenta

O sigui, seria ajuntar les dues..., els dos arguments, que podrien ser en una compareixença; votar-les les dues.

Jaume Collboni Cuadrado

A veure, no només és per parlar de política energètica, de política nuclear, per entendre'ns, sinó de política energètica en el sentit ampli.

La vicepresidenta

Exacte. Estaria tothom d'acord d'ajuntar la votació de les dues? D'acord. Llavors, té la paraula...

Laura Massana Mas

Sí, el nostre grup pròpiament... L'enunciat ja diu «sobre la política energètica» perquè entenem que és el moment de parlar, doncs, de les energies alternatives, de renovables, del pla que en principi ha d'explicar i que té el Govern, però també per fer el debat a què de vegades ens hem negat, com a Parlament, i a voltes, doncs, el Govern no ha sabut o no s'hi ha posicionat, amb relació al debat nuclear especialment, i sobretot arran de la greu situació del Japó. Hem de tenir en compte que Catalunya és el territori més nuclearitzat de l'Estat, i, per tant, creiem que un debat ha de ser fruit de l'altre. És a dir, hem d'anar avançant a deixar enrere polítiques antigues, com les nuclears,

i poder començar a parlar de noves fonts d'energia, de nova política energètica. I és en aquest sentit que demanem la compareixença.

La vicepresidenta

Moltes gràcies, senyora diputada. I ara també per posicionar-se, el diputat d'Esquerra Republicana de Catalunya, el senyor Oriol Amorós.

Oriol Amorós i March

Per anunciar el vot favorable.

La vicepresidenta

D'acord, moltes gràcies. I ara, diputada, per Convergència... *(Veus de fons.)* Ai, disculpeu. M'he deixat el Partit Popular, sí? *(Pausa.)* Doncs, el senyor Santi Rodríguez...

Santi Rodríguez i Serra

No sé si em tocava o no, però...

La vicepresidenta

El diputat... Sí, potser m'he saltat l'ordre.

Santi Rodríguez i Serra

No, no, és que m'he posionat sobre el punt 6 abans...

La vicepresidenta

Exacte, d'acord, per això...

Santi Rodríguez i Serra

...que s'ajuntés amb el número 7.

La vicepresidenta

Això mateix. Si vol fer alguna diferenciació?

Santi Rodríguez i Serra

Sí, per... Bé, no, no; no faig diferenciació de vot, sí explicació del posicionament, atesa l'explicació que ha donat el grup proponent.

Nosaltres també donarem suport a aquesta sol·licitud, però amb un punt de vista i amb uns objectius completament diferents dels que ha plantejat el grup proponent.

La vicepresidenta

Moltes gràcies. I ara, per últim, pel grup de Convergència i Unió, la diputada senyora Meritxell Borràs, si us plau.

Meritxell Borràs i Solé

Gràcies, senyora presidenta. El portaveu en la comissió del Partit Socialista deia que es donava una oportu-

nitat al Govern de venir a explicar la política energètica en un sentit ampli, i no només energ..., i que també volien un àmbit específic sobre la política, doncs, energètica i nuclear, concretament. De forma inversa, però de la mateixa manera, ho plantejava la diputada Laura Massana, no?

I com que nosaltres n'estem segurs, de la intenció, doncs, tant del Partit Socialista com d'Iniciativa, d'aquesta oportunitat que volen donar al Govern –de fet, totes les iniciatives van en aquesta línia–, doncs, ens sumarem lògicament que puguin venir a fer la compareixença i aprofitar la gran oportunitat que se'ns planteja.

Gràcies.

La vicepresidenta

Moltes gràcies, diputada. Doncs, ara passaríem a la votació de les compareixences 6 i 7 juntes, eh? D'acord?

Vots a favor?

Crec que és per unanimitat, sí? (*Pausa.*) Doncs, quedarien aprovades aquestes sol·licituds de compareixença, les dues, 6 i 7, per unanimitat.

Sol·licitud de sessió informativa

amb el conseller d'Empresa i Ocupació sobre l'ús que fa el Govern dels fons per a la formació contínua (tram. 354-00054/09)

Passem a la sol·licitud número 8, el número 8 de l'ordre del dia, que seria també una sol·licitud de sessió informativa amb el conseller d'Empresa i Ocupació sobre l'ús que farà el Govern dels fons per a la formació contínua. Ho presenta el Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa..., bé, juntament amb altres diputats del mateix grup. Per tant, en aquest cas, per al seu posicionament, doncs, la il·lustre diputada Laura Massana seria la..., el posicionament.

Laura Massana Mas

Gràcies, presidenta. Sí. Arran, doncs, dels comentaris sorgits, crec que aquest estiu, amb relació als fons de formació contínua, que no eren traslladats als representants, als agents socials i a les entitats per tal de poder fer formació, i declaracions del senyor Colet, del departament d'Empresa i Ocupació, que d'alguna manera va venir..., o ens va fer interpretar, jo crec que va ser una manifestació bastant clara, que els fons havien anat a servir a altres..., doncs, a altres partides de la Generalitat... Voldríem que, d'una banda, vingués i ens expliqués si això és així i el perquè, i, clar, d'altra banda, aprofitar, doncs, per parlar-ne en el debat que ja tindrem també amb relació a la formació professional i als tres subsectors com una part més d'aquest debat.

Gràcies.

La vicepresidenta

Moltes gràcies. Ara té la paraula, del Grup Parlamentari Socialista, el diputat Jaume Collboni per exposar la seva posició.

Jaume Collboni Cuadrado

Gràcies, presidenta. Per donar suport a la compareixença.

La vicepresidenta

Ara passaríem la paraula, doncs, del Grup Parlamentari Popular, del Partit Popular de Catalunya, a l'il·lustre senyor Santi Rodríguez.

Santi Rodríguez i Serra

Gràcies, presidenta. També per anunciar el suport a aquesta sol·licitud de compareixença.

La vicepresidenta

I ara, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, el diputat...

Oriol Amorós i March

Per anunciar el suport.

La vicepresidenta

D'acord. I, doncs, pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió, la diputada Meritxell Borràs.

Meritxell Borràs i Solé

Hi donem suport. Gràcies.

La vicepresidenta

Bé, doncs, crec que tots els grups han dit que hi donaven suport. Passem a la votació, llavors.

Vots afirmatius?

S'aprova per unanimitat.

I ara els faria la proposta d'ajuntar les sol·licituds 9 i 10, atès que també es refereixen a la mateixa temàtica. Una està presentada pel Grup d'Iniciativa Verds, també és una sessió informativa amb el conseller d'Empresa i Ocupació sobre els canvis que s'han produït en la gestió de la renda mínima d'inserció. I la 10 seria el mateix, sobre els canvis que s'han produït en la gestió de la renda mínima. Són exactament la mateixa... (*Veus de fons.*) I l'11...

Sol·licituds de sessió informativa

amb els consellers d'Empresa i Ocupació i de Benestar Social i Família sobre els canvis en la gestió de la renda mínima d'inserció (tram. 354-00059/09 i 354-00060/09) (decaigudes)

Perdó, no, ja... (*Veus de fons.*) L'11 decau. D'acord, aquesta ja la trauríem. I la 12 decau. Perfecte. Doncs, llavors, la 13 ja estariem en un altre tema.

Per tant, si els sembla oportú, podríem ajuntar la 9 i la 10? (*Pausa.*) Bé, llavors... Doncs, els proposants entendríem, primer, Iniciativa - Esquerra Unida i Alternativa, i, després, el Partit Socialista. Podrien fer conjuntament les dues, no? (*Pausa.*)

Sol·licitud de sessió informativa

amb el conseller d'Empresa i Ocupació sobre els canvis que s'han produït en la gestió de la renda mínima d'inserció (tram. 354-00056/09)

Per tant, en principi, seria la diputada senyora Laura Massana, si us plau.

Laura Massana Mas

Sí, gràcies, presidenta. Sabem que ja hem tingut altres debats sobre la renda mínima –vam tenir una diputació permanent, hem tingut debats en el Ple–, però continuem sense tenir resposta a moltes de les preguntes que han sorgit en aquests debats. Encara no sabem els costos de cartes certificades o de la contractació de Randstad per part del departament, encara no sabem quants expedients, doncs, queden per resoldre, encara no sabem què passa amb expedients que van arribar el mes de març a les diferents conselleries responsables i que encara no s'han resolt. Per tant, hi han molts dubtes, encara hi han moltes preguntes. Com que necessitem respostes, per això demanem una nova compareixença.

Gràcies.

La vicepresidenta

Moltes gràcies, senyora diputada.

Sol·licitud de sessió informativa

amb el conseller d'Empresa i Ocupació sobre els canvis que s'han produït en la gestió de la renda mínima d'inserció (tram. 354-00058/09)

I ara li passaria la paraula al diputat senyor...

Montserrat Capdevila Tatché

Montserrat Capdevila.

La vicepresidenta

Montserrat Capdevila, del Partit dels Socialistes de Catalunya. Gràcies.

Montserrat Capdevila Tatché

Molt bé. En la mateixa línia que comentava la portaveu d'Iniciativa per Catalunya - Esquerra Unida i Alternativa, el nostre grup parlamentari ja en ple mes d'agost, sorprès per aquell atac, diguem-ne, als més febles que es va produir, ja va participar de tot el procés d'aquella compareixença que es va produir, dels dos consellers en l'àmbit bàsicament social. Però també valorem i creiem que és imprescindible en aquesta comissió, Empresa i Ocupació, per la vessant justament ocupacional que té aquesta renda mínima d'inserció, i sobretot per l'impacte que està tenint en les persones a les quals ha afectat, com els ha afectat, i de quina manera pensa abordar la solució a aquest impacte que està tenint. Tenim un enorme..., doncs, una enorme llista d'interrogants, molts dels quals ja els hem fet a través de diferents vies, però, com deia també la senyora Massana, encara no tenim cap resposta de cap d'aquests interrogants. Per això, la motivació d'aquesta nostra proposta de resolució.

La vicepresidenta

Moltes gràcies, senyora diputada. I ara, per posicionar-se pel Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, l'il·lustre diputat senyor Santi Rodríguez.

Santi Rodríguez i Serra

Gràcies, senyora presidenta. Aquest és un tema que ja ha estat debatut –ha estat debatut en diputació permanent, ha estat debatut també al Ple del Parlament–, i, per tant, considerem que no és necessari que hi hagi una nova compareixença. En qualsevol cas, el nostre grup s'abstindrà. Vull dir, si hi ha d'haver una altra compareixença, doncs, que hi sigui; però creiem que no és necessari, per això ens abstenim.

La vicepresidenta

Moltes gràcies. Ara, pel Grup Parlamentari de la república..., d'Esquerra Republicana de Catalunya, el diputat Oriol Amorós.

Oriol Amorós i March

Això de grup parlamentari de la república ens ha agradat molt, presidenta.

La vicepresidenta

Ai, perdoneu.

Oriol Amorós i March

Pot dir-ho, pot repetir-ho sempre que vulgui.

La vicepresidenta

No hi ha cap inconvenient, però he llegit...

Oriol Amorós i March

Si a base de repetir-ho ho fem més proper, encara més contents. (*La vicepresidenta riu.*) Només per anunciar el vot favorable.

La vicepresidenta

Molt bé, moltíssimes gràcies. I ara sí, per..., si no em deixo ningú, disculpeu-me que ho revisi. No. Pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió, la diputada Meritxell Borràs, si us plau.

Meritxell Borràs i Solé

Gràcies, senyora presidenta. Nosaltres hi votarem en contra perquè ja s'ha fet aquesta compareixença, que era sol·licitada a primers d'agost i es va fer a finals d'agost.

Gràcies.

La vicepresidenta

Moltes gràcies. Doncs, llavors passaríem a la votació.

Vots afirmatius?

Vots en contra?

Abstencions?

Queda rebutjada... (*Veus de fons.*) Les dues, sí. (*Veus de fons.*) Exacte. Per 8 en contra, 6 a favor i 1 abstenció.

Sol·licitud de sessió informativa

amb el conseller d'Empresa i Ocupació sobre la seva actuació i els informes del seu departament amb relació al projecte de traçat de la línia de molt alta tensió entre Penyalba (Aragó) i Isona en el tram que afecta el Pallars Jussà (tram. 354-00083/09)

Bé, doncs ara passaríem a la següent, que seria la número 13, que seria també una sol·licitud de sessió informativa amb el conseller d'Empresa i Ocupació sobre la seva actuació i els informes del seu departament amb relació al projecte de traçat de la línia de molt alta tensió entre Penyalba, a l'Aragó, i Isona, en el tram que afecta el Pallars Jussà.

Ha estat proposada pel Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, juntament amb altres diputats del mateix partit. Per tant, tindria ara la paraula per fer el seu posicionament la diputada il·lustre senyora Laura Massana.

Laura Massana Mas

Sí, gràcies, presidenta. Com indica l'enunciat, ja vam tenir ocasió de poder votar i després substanciar les

compareixences, doncs, dels alcaldes d'aquesta zona, i el que no vam poder escoltar van ser representants de la plataforma, perquè els grups que donen suport al Govern ho van voler així. Però volem, vist el debat suggerit i sorgit del territori, vist que el mateix territori té propostes de solucions, doncs, en aquest traçat perquè no afecti ni el medi ambient i perquè sigui fet d'una altra manera, i perquè en aquest sentit també preservi el territori i el turisme del territori i altres elements positius del territori, entenem que és important i necessari que comparegui el conseller perquè expliqui la seva actuació amb relació a aquestes propostes i l'actuació del departament, que és totalment contrària al que vol el territori. I que també, doncs, ens expliqui els informes que ha redactat el departament en aquest sentit i en aquest projecte.

Gràcies.

La vicepresidenta

Moltes gràcies, senyora diputada. I ara, per posicionar-se, pel Partit del Socialistes de Catalunya, el senyor Jaume Collboni.

Jaume Collboni Cuadrado

Gràcies, presidenta. Per anunciar el nostre vot favorable.

La vicepresidenta

Moltes gràcies. Ara, pel Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya, el... No, perdó. Pel Partit Popular de Catalunya, el diputat Santi Rodríguez.

Santi Rodríguez i Serra

Gràcies, senyora presidenta. Anunciar la nostra abstenció en aquest punt, perquè la competència sobre el traçat d'aquesta línia no és una competència de la Comissió d'Empresa i Ocupació. Per tant, no creiem que sigui necessària la compareixença que es sol·licita.

La vicepresidenta

Moltes gràcies, senyor diputat. I ara sí, pel Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya, el diputat Oriol Amorós.

Oriol Amorós i March

Doncs, per motius exactament contraris als del Partit Popular, creiem que a aquesta comissió li interessa qualsevol aspecte energètic que succeeixi a Catalunya, sigui competència de l'Estat o sigui competència de qui sigui.

Per tant, votarem a favor d'aquesta compareixença.

La vicepresidenta

Moltes gràcies, senyor diputat. I ara, pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió, la diputada senyora Meritxell Borràs.

Meritxell Borràs i Solé

Gràcies, senyora presidenta. El Grup de Convergència i Unió hi votarem en contra. I hi votarem en contra perquè el Departament d'Empresa i Ocupació és el gestor, en podríem dir, de tot plegat, però, de fet, la competència és estatal i, per tant, és en aquest sentit que no hi veiem l'oportunitat.

Gràcies.

La vicepresidenta

Moltes gràcies. Doncs, passariem a la votació.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Per tant, també queda rebutjada per 6 vots a favor, 8 en contra i 1 abstenció. Gràcies.

Sol·licitud de sessió informativa

amb el conseller d'Empresa i Ocupació sobre la situació de l'ocupació i les mesures presentades (tram. 354-00089/09)

Ara passariem a la següent, al punt 14 de l'ordre del dia, que és una altra sol·licitud de sessió informativa amb el conseller d'Empresa i Ocupació sobre la situació de l'ocupació i les mesures presentades. Aquesta sol·licitud ha estat presentada també pel Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds i altres del mateix grup. I Esquerra... Espera. Iniciativa... No, no, que és el mateix. I Esquerra Unida i Alternativa. Ara pensava que no era també el d'Esquerra Republicana per Catalunya, disculpeu. Doncs, llavors també donaríem la paraula ara per poder defensar la posició a la diputada, la il·lustre senyora Laura Massana.

Laura Massana Mas

Gràcies, presidenta. Sí. Dir que el motiu, doncs, de sol·licitar la compareixença és perquè creiem que el conseller ha de venir a aquesta comissió i ha d'explicar per què en el seu mandat, des que ell és a la conselleria, l'atur a Catalunya és el més alt des de l'any 96. Volem que el conseller comparegui perquè, a més a més, les explicacions que ha donat també en el Ple, o a la premsa més aviat, han estat insatisfactòries del tot, i perquè va presentar un pla que ell denomina «de xoc», que és un decàleg d'unes mesures presentades, que volem que les expliqui de forma extensiva en aquest grup i en aquesta comissió. Estem en un moment molt complicat, on moltes persones pateixen molt greument la crisi i on un departament que hauria de ser la punta de llança i la solució..., part de la solució per a aquestes persones no es dona, i entenem que el conseller no es pot limitar a fer rodes de premsa o presentar plans uns dies abans d'unes eleccions o uns dies abans que sabéssim tots, doncs, com de malament estaria la situació de l'atur a Catalunya, com de malament estaria l'ocupació a Catalunya. Doncs,

és per aquest motiu que volem que el conseller comparegui en comissió.

La vicepresidenta

Moltes gràcies, senyora diputada. I ara, per fer el posicionament del Grup Parlamentari Socialista, el diputat el senyor Jaume Collboni.

Jaume Collboni Cuadrado

Gràcies, presidenta. Per anunciar el nostre vot favorable.

La vicepresidenta

Moltes gràcies. Per part ara del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, el diputat senyor Santi Rodríguez.

Santi Rodríguez i Serra

Gràcies; per anunciar també el vot favorable.

La vicepresidenta

Ara, per part del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, el senyor Oriol Amorós.

Oriol Amorós i March

Per anunciar el nostre vot favorable.

Sol·licitud de compareixença

d'Esther Sánchez i Torres, secretària d'Ocupació i Relacions Laborals, perquè valori les dades sobre l'atur i expliqui les propostes de creació d'ocupació (tram. 356-00202/09)

I, si m'ho permet, presidenta, extralimitant-me de les meves funcions, voldria fer una proposta d'ordre a la resta de portaveus, perquè aquesta sol·licitud fos tractada juntament amb la sol·licitud número 17, que té exactament el mateix contingut i el compareixent, en aquest cas, és la secretària d'Ocupació, així com que poguéssim tractar conjuntament els punts de l'ordre del dia 18, 20 i 21, que estan subscrits per tots els grups de la cambra, tot i que amb temàtiques diferents.

Dit això, donem suport a aquesta sol·licitud de compareixença perquè ens sembla absolutament imprescindible. De fet, en el debat de política general es va aprovar una resolució a proposta del nostre grup en la qual es comprometia el conseller d'Empresa i Ocupació a comparèixer per explicar la seva estratègia d'ocupació davant d'aquesta cambra. Per tant, aquesta podria ser una ocasió i, en coherència, hi donarem suport.

La vicepresidenta

Bé. Llavors, hi està tothom d'acord? *(Pausa.)* Tots els grups estan d'acord que ara, diguéssim, després dels

grups que falten, votéssim conjuntament la 14 i la 17, que les dues fan referència a la situació de l'ocupació i a les mesures? (*Veus de fons.*) Ah, d'acord. Doncs, fem dues votacions, però diguéssim que les substanciem el mateix? Hi està tothom d'acord? (*Pausa.*) D'acord. Llavors, ara faltava el grup de Convergència i Unió, la diputada Meritxell Borràs.

Meritxell Borràs i Solé

Gràcies, presidenta. Estem d'acord que es facin les peticions simultàniament i el posicionament del grup. De fet, ens hi trobarem en més d'una ocasió, que hi ha la sollicitud de la compareixença d'un director general i del conseller, i tindrà la lògica que sigui d'aquesta manera, és a dir, que es faci de forma simultània, segurament no només la seva explicació sinó també la pròpia compareixença.

Gràcies, senyora presidenta.

La vicepresidenta

D'acord, moltes gràcies. Doncs, ara passaríem a la votació dels punts 14 i després el 17, d'acord? (*Pausa.*) O votem...? (*Veus de fons.*) No, és que demanaven la votació conjunta. (*Veus de fons.*) Votació conjunta, 14 i 17? (*Pausa.*) D'acord, doncs.

Vots afirmatius?

És per unanimitat. Doncs, queden aprovades per unanimitat la 14 i la 17.

Sollicitud de compareixença

d'una representació del Centre d'Acollida Turística perquè informi sobre la situació d'aquest centre (tram. 356-00191/09)

Ara passaríem a la 15. Sí. La 15 seria, a veure, la sollicitud de compareixença d'una representació del Centre d'Acollida Turística davant la Comissió d'Empresa i Ocupació perquè informi sobre la situació d'aquest centre. Està presentada per Sergi de los Ríos, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Per tant, donaria la paraula al diputat senyor Oriol Amorós perquè en fes l'exposició.

Oriol Amorós i March

Sí. En els darrers anys a Catalunya es va desenvolupar una política de suport a l'activitat turística molt fonamentada en el coneixement de les especificitats i de la identitat del nostre territori. De fet, la gent viatja als llocs on hi ha alguna cosa diferent per veure, hi ha alguna cosa que té identitat. Els centres d'acollida turística es van inscriure dintre d'aquesta estratègia per donar a conèixer més profundament diferents punts de la nostra geografia i promoure una activitat turística de qualitat, descentralitzada i menys estacionalitzada del que una política sense activitat pública donaria lloc. Per tant, ens sembla que les dificultats que travessen en aquests moments els centres d'acollida turística requereixen que tinguin una..., que si-

guin escoltats en aquesta cambra: quina és la seva situació, cap a on van... I, per tant, voldríem, doncs, que es pogués produir aquesta compareixença per abordar la matèria amb profunditat.

La vicepresidenta

Moltes gràcies, senyor diputat. Ara, per al seu posicionament, del Grup Parlamentari Socialista, el diputat Jaume Collboni.

Jaume Collboni Cuadrado

Gràcies, presidenta. Per anunciar el nostre vot favorable.

La vicepresidenta

Doncs, ara, pel Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, el senyor Santi Rodríguez.

Santi Rodríguez i Serra

També per anunciar el nostre vot favorable.

La vicepresidenta

Pel grup d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, la diputada Laura Massana.

Laura Massana Mas

Gràcies. Sí, també per donar-hi el nostre suport.

La vicepresidenta

I pel grup de Convergència i Unió, la diputada Meritxell Borràs.

Meritxell Borràs i Solé

Hi votem favorablement. Gràcies, senyora presidenta.

La vicepresidenta

Moltes gràcies. Doncs, ara passaríem a la votació del punt 15 de l'ordre del dia.

Vots a favor?

Per unanimitat. Doncs, queda aprovada aquesta compareixença per unanimitat.

(*Veus de fons.*)

Sol·licitud de compareixença

d'una representació de la Taula d'Autònoms de Catalunya perquè tracti de l'estat d'aplicació del Decret 18/2010, del 23 de febrer, d'aplicació a Catalunya de l'Estatut del treball autònom (tram. 356-00195/09) (retirada)

A veure, ara, la 16 i la 21 són pràcticament idèntiques. Si no hi ha cap grup que hi tingui inconvenient, es podrien substanciar conjuntament.

Laura Massana Mas

Sí, sí. I, a més, jo, en tot cas, retiraria la 16 perquè la devíem presentar abans de fer la conjunta. Per tant, votariem la de tots els grups.

La vicepresidenta

D'acord. La 16 estaria retirada? (*Veus de fons.*) Espera. Un segon, eh?

Sol·licituds de compareixença

acumulades (356-00203/09, 356-00224/09 i 356-00225/09)

Per tant, passariem a la 17... La 18. (*Veus de fons.*) La 18, que és el que –exacte– es plantejava de substanciar-la conjuntament amb la 20 i amb la 21. Hi està tothom d'acord?

Laura Massana Mas

Sí, perquè són collectives.

La vicepresidenta

La 18?

Laura Massana Mas

Les hem signat... Bé, n'hi ha alguna...

La vicepresidenta

És internacionalització d'empreses, no?

Laura Massana Mas

Sí.

La vicepresidenta

La 20... (*Veus de fons.*) Eh? (*Pausa.*) Les 18, 20 i 21 les han presentat tots els grups. Per tant, es poden aprovar per assentiment aquestes tres, si tothom..., estan presentades per tothom i tothom hi està d'acord, tots els grups? (*Pausa.*) Pregunta. Sí? (*Algú diu: «Sí, sí.»*)

D'acord, doncs; la 18, la 20 i la 21 quedarien aprovades per assentiment.

Jaume Collboni Cuadrado

Sí, presidenta, amb un comentari que m'agradaria afegir-hi.

La vicepresidenta

Sí.

Jaume Collboni Cuadrado

Crec recordar que també vam donar suport a la compareixença de la CTAC-UGT, que és una altra confederació de treballadors autònoms. No sé per quin motiu no ha arribat avui a la comissió, no sé si és que està en tràmit...

La vicepresidenta

Devia estar en tràmit, exactament.

Jaume Collboni Cuadrado

Bé, en tot cas, hauríem de fer l'esforç que quan comparegui aquesta organització pugui comparèixer l'altra, perquè, al final, finalment, abordaran el mateix tema, que és l'aplicació del Decret 18/2010. I, per tant, seria positiu poder escoltar les dues organitzacions d'autònoms de Catalunya.

Gràcies.

La vicepresidenta

D'acord, moltes gràcies. Doncs, aquestes es queden per assentiment.

Sol·licitud de compareixença

de Carles Flamerich, director general de Telecomunicacions i Societat de la Informació, perquè informi sobre el nou model de provisió dels serveis de tecnologies de la informació i la comunicació de la Generalitat (tram. 356-00205/09)

Ens quedaria únicament el punt 19 de l'ordre del dia, que és una sol·licitud de compareixença de Carles Flamerich, director general de Telecomunicacions i Societat de la Informació, davant la Comissió d'Empresa i Ocupació perquè informi sobre el nou model de provisió dels serveis tecnològics de la informació i la comunicació de la Generalitat. Ho ha presentat el Grup Socialista. Per tant, el diputat senyor Jaume Collboni, si vol fer la seva explicació.

Jaume Collboni Cuadrado

Gràcies, presidenta. Només per explicar que nosaltres hem demanat la compareixença del senyor Flamerich justament perquè expliqui els canvis de criteris pel que fa a la provisió de serveis de tecnologies de la informació a la Generalitat i per l'impacte que podria tenir, aquest canvi de criteris, en les pimes catalanes

que treballen en l'àmbit de la tecnologia de la informació i la comunicació.

De fet, la cambra de comerç ja va anunciar, o denunciar, que aquests canvis de criteris per part del Govern podien afectar greument, podien lesionar tot aquest teixit d'empreses petites i mitjanes que entorn de les tecnologies de la informació i la comunicació s'han desenvolupat en els darrers anys a Catalunya i que són una veritable font de creació de nous llocs de treball, de recerca, d'innovació, i que, diguem-ne, apunten aquesta nova forma de créixer econòmicament d'una forma sana i competitiva. Pensem que en les polítiques que fan les administracions a l'hora de fer concessions públiques això és un criteri que s'ha de tenir en compte. I efectivament, hi deu haver criteris o hi deu haver plantejaments des del punt de vista de l'operativitat o de la simplificació en la contractació, però pensem que és important que ens expliqui de primera mà, el senyor Flamerich, a què es deu aquest canvi de criteri i si és conscient que això pot afectar negativament les pimes catalanes del sector de les tecnologies de la informació.

Gràcies, presidenta.

La vicepresidenta

Moltes gràcies, senyor Collboni. Ara, per al seu posicionament, passaria a exposar-ho el Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, el diputat Santi Rodríguez.

Santi Rodríguez i Serra

Gràcies. Per anunciar que donarem suport també a aquesta proposta de compareixença.

La vicepresidenta

Moltes gràcies. Ara, pel Grup d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, la diputada Laura Massana.

Laura Massana Mas

Gràcies, presidenta. Donarem suport també a la iniciativa.

La vicepresidenta

Pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, el senyor Oriol Amorós. Crec que en aquest moment no hi és... *(Pausa.)* Bé, doncs, passaríem al Grup de Convergència i Unió, la diputada Meritxell Borràs.

Meritxell Borràs i Solé

Gràcies, senyora presidenta. En la mateixa línia que exposava... Nosaltres hi votarem favorablement, però en la mateixa línia que exposava abans el senyor Collboni, que manifestava que hi havia una altra compareixença que estàvem curts, que era la de la CTAC –que nosaltres, doncs, no hi tenim cap inconvenient, al con-

trari, que puguin comparèixer juntament amb la Taula d'Autònoms de Catalunya–, ens consta també que hi ha la sollicitud de compareixença del mateix conseller sobre la mateixa matèria. I, per tant, igual que dèiem abans, doncs, que en el cas de la directora general, senyora Esther Sánchez, la seva compareixença pogués coincidir amb la del conseller, entenem que en la mateixa línia de treball podríem fer-ho en aquesta ocasió. I, per tant, hi votem favorablement també, tot anunciant que n'hi haurà... «Que n'hi haurà» no, que està en tràmit, que no sé per què no ho hem vist avui, però que és en la mateixa línia.

Gràcies, senyora presidenta.

La vicepresidenta

Moltes gràcies. Ara passaríem, doncs, a la votació d'aquest punt, el punt 17..., 19, perdó, el 19, que seria l'últim punt de l'ordre del dia quant a les votacions de compareixences.

Vots afirmatius, vots a favor?

Crec que hi ha unanimitat. Doncs, quedaria aprovada també aquesta compareixença per unanimitat.

S'aixeca la sessió... Ah, no, perdó. *(Veus de fons.)* Bé, se suspèn un moment la sessió perquè entrin els compareixents de la següent compareixença.

La sessió se suspèn a tres quarts de dotze del migdia i un minut i es reprèn a tres quarts de dotze i cinc minuts.

La vicepresidenta

Donem la benvinguda al senyor Marc Simón, director de l'Àrea d'Integració Social de l'Obra Social «la Caixa», al senyor Jaume Farré, subdirector de l'Àrea d'Integració Social de l'Obra Social de «la Caixa», que ens vénen a presentar el programa d'integració laboral Incorpora, un programa, doncs, que està donant en aquests moments feina a moltes persones, un tema molt important en aquests moments en el nostre país.

Compareixença

d'una representació de la Fundació Obra Social «la Caixa» per a informar sobre el programa d'inserció laboral Incorpora (tram. 357-00154/09)

Donem també la benvinguda a la resta de persones que els acompanyen i al seu equip: Yolanda Griñán, Roser Viñas, Josep Sebastià, Miguel Ángel Fraile. I també a dues persones representants de dues entitats col·laboradores del programa: Ignasi Parodi, de la Fundació Trinijove, i Anna Carballo, de l'Observatori d'Economia Solidària.

Bé, doncs, sense més, li donarem la paraula al senyor Marc Simón perquè ens faci la presentació. Tindran, més o menys, entre vint minuts..., mitja hora màxim, aproximadament, però tampoc..., serem generosos amb el tema. I després els grups podran, cada grup

parlamentari, preguntar allò que considerin, i tindrà un altre temps de rèplica per poder, doncs, respondre les preguntes dels diferents grups parlamentaris.

Moltes gràcies, i endavant.

Marc Simón Martínez (director de l'Àrea d'Integració Social de l'Obra Social «la Caixa»)

Molt bé. Doncs, primer, molt bon dia a tothom i moltes gràcies pel fet de poder estar aquí compartint amb vostès el programa, que ve a ser la nostra experiència en el que és la integració sociolaboral, no?

Una miqueta el primer que he volgut és transmetre també el que fem, el perquè ho fem, no? I una mica seguint amb el que ha estat dins del nostre propi pla estratègic com a missió en tots els temes de l'àmbit social, el que sí que volíem era visibilitzar-ho respecte a quins són els objectius principals. Els objectius, i com els situem sempre incardinats al voltant de les persones. Quan parlem de temes socials, sempre busquem que hi han persones que són les que estan en el centre i tot el que fem és buscar donar noves oportunitats a les persones, però amb un aspecte, per a nosaltres, important al voltant de tot això. La nostra aplicació és una aplicació genèrica, és una aplicació per a tothom, però amb especial incidència per als col·lectius que tenen més necessitat, sempre.

Per què? Doncs, perquè el que entenem és que per molt que els recursos que posem són importants, és impossible d'arribar a tothom, i posats a no poder arribar a tothom hem d'arribar a aquells que tenen situacions de vulnerabilitat al darrere seu. Però, a més, ens sembla que per aquest mateix volum d'ingressos que tenim que ens permet afrontar programes d'una manera molt global, estem obligats a anar un pas més que el que representa cada projecte i cada programa en la seva aplicació local i concreta. I, per tant, busquem aquestes claus de transformació social, tal com diu la nostra missió, que són claus de transformació, per què? Doncs, perquè entenem que hauria de deixar un substrat que va una mica més enllà que cada projecte i que hauria de generar noves maneres d'actuar, noves maneres de poder afrontar problemes, i que, per tant, li donem solucions de cara al futur.

Quan fèiem una miqueta el mapa, aquest, en què ens situem i en aquest situar la persona al mig, veiem que en tots aquests àmbits –el de l'ocupació, el de l'educació, les relacions socials, la salut o la mateixa conscienciació social– podíem significar tot el que són els nostres programes relacionats amb la integració, no?

Llavors, dins d'aquí, i particularitzant-ho sobretot amb el que és Incorpora, en aquest àmbit de l'ocupació i de la integració sociolaboral, el que veiem és, primer, una sèrie de programes, que Incorpora és el més emblemàtic, però que n'hi ha alguns d'altres que toquen el mateix. Hi ha un programa, que després en faig un petit flaix, sobre les persones privades de llibertat, que li diem Reincorpora, i que és el mateix però fent un pas addicional, perquè té també un inici diferent del que tenia Incorpora, comença amb un programa que era de formació i que ara li acompanyem tota aquesta part d'integració sociolaboral.

Tenim el servei d'acompanyament al reconeixement universitari, que també el vam començar fa un temps, amb l'Oriol, diguem-ne, com a promotor, i que és un programa que el que busca..., nosaltres ens hem situat dins d'una cosa que podia ser el reconeixement de títols, nosaltres..., situar-nos dins de la part de detectar persones que tenen unes capacitats –i contrastades, perquè tenien una titulació en el seu país d'origen– i que, en situacions d'infrutilització i de tenir feines molt precàries, des d'Incorpora se'ls podia trobar un altre tipus de feina. I després, recursos addicionals, com un centre «Caixa» d'integració laboral, que tenim a Baró de Viver, i que dona també la imatge que tot allò que moltes vegades es fa parlant d'educació, parlant d'altres temes, doncs que també es pot per la integració sociolaboral.

Ara, els tres eixos principals quan parlem d'ocupació per nosaltres. El primer..., si només fos trobar feina, segurament no ho estaríem fent, no? Per què ho fem, trobar feina i anar a col·lectius amb dificultats? Doncs, ho fem perquè ho veiem també com un element d'inclusió i de desenvolupament de la pròpia persona, i d'integració en la societat. Per tant, veure-ho com aquesta part de desenvolupament personal és el que justifica que puguem estar en un tema com aquest.

A la vegada, per nosaltres, tots aquests temes d'ocupació, els veiem com un recurs per afegir més en els nostres projectes, que en general està en diversos temes, i per això també toquem temes com la conscienciació social, però que aquí és molt clar: si nosaltres aconseguim una intermediació laboral que dona que persones de col·lectius amb risc d'exclusió, de col·lectius amb dificultat d'accés al món del treball, puguin trobar una feina en una empresa, cada vegada més el que fem és afegir també altres actors que puguin exercir aquesta responsabilitat social. Per tant, aquest és l'altre punt important.

I al final, tot, amb una plasmació en el territori. Aquest foment de territori socialment responsable que després explico una mica més entenem que és l'altra cosa que identifica molt bé aquesta acció, que al final és una acció local, però una acció d'ajuntar compromisos de molts en un àmbit determinat.

Quan parlem de les relacions socials, doncs, les relacions socials, si parlem..., a part de tots els programes que tenim, si parléssim d'Incorpora, les relacions socials és perquè hem anat a la franja que li dona més igualtat a tothom. O sigui, algú que té dificultat de trobar un treball, però nosaltres intentem fer el pas que el trobi en una empresa normalitzada, en una empresa ordinària. Per tant, això no només restableix el..., no només li dona una capacitat econòmica, sinó que ho dona d'una manera normalitzada i podent establir llaços i relacions de normalització també social per a ells, no?

Quan parlem d'un àmbit com l'educació, doncs, en l'educació, que per a nosaltres segurament parlem d'Incorpora, però podríem parlar des d'un punt de vista d'un programa com CaixaProinfància, que és un programa que ajuda famílies que tenen nens menors de setze anys de cara que tinguin una bona preparació i que la situació de pobresa objectiva que pateixen no la pateixin

en el futur com a oportunitat, segurament seria el que entroncaria amb un Incorpora després, a l'hora de poder trobar feina, no? Però també en aquest àmbit de capacització sociolaboral, a part que les entitats que treballen amb nosaltres tenen iniciatives, el programa de persones privades de llibertat, el programa Reincorpora, és una de les eines bàsiques amb què actuem.

I quan parlem de salut, en parlar de salut tenim diversos punts que també toquen, al final, amb la integració sociolaboral. Tenim..., a part de la línia d'humanització de la salut en genèric que ens identifica amb diversos programes, tenim aquest impuls de l'atenció psicosocial, que, per exemple, té una plasmació directa en les dones víctimes de violència de gènere. Tenim un acord per fer atenció psicosocial a dones víctimes de violència, però que, després, acaba encaixat en una incorporació també sociolaboral, i, per tant, Incorpora també atén tota aquesta situació per a col·lectius concrets. I després, amb un programa, amb una de les branques d'Incorpora desenvolupada darrerament, com és la integració sociolaboral de persones amb malaltia mental, hem tornat a tocar quin és aquest lligam amb la salut. Ho dic només parlant d'aquests programes d'integració sociolaboral, no?

El tema de la conscienciació el veiem bàsic, el veiem bàsic en qualsevol de les línies que actuem. Per què? Perquè, al final, pensem que el que fem, primer, està prou estès com per poder cridar altres que entenguin de la problemàtica que hi ha i que entenguin que hi ha una problemàtica, i que hi han possibilitats d'actuar per millorar les situacions. I, per tant, al final per a nosaltres tota aquesta conscienciació acaba portant que puguem tenir més gent que s'afegeixi i que, per tant, estigui més disposada a interactuar amb els nostres programes. En el cas d'Incorpora té una part bastant clara, perquè, al final, aconseguir..., primer, visibilitzar que hi ha possibilitat de..., per dificultós que sigui un col·lectiu, que pugui trobar feina.

Però, a més, que això no només vol dir que troben una feina, sinó que són igualment d'efectius per a les empreses, i acabaràs cridant més empreses que puguin estar disposades a interactuar i a contractar aquest tipus de col·lectius, i, per tant, entenem que això és important. Però també perquè, al final, creiem que dóna també visió del compromís social, que jo crec que, a més, és un dels trets fonamentals de la societat que estem ara, no? Que parlem que hi ha una crisi, parlem que hi ha una situació molt difícil respecte al passat, però també veiem que hi han uns índexs de voler participar per part de molta gent que probablement són diferents dels que hi havia fa uns anys. I ens identifica molt perquè, en el fons, com a «Caixa», com a obra social que segueix «la Caixa», però com a activitat empresarial, jo diria, la identificació que, sobretot des de presidència, hi ha amb un retorn a la societat d'alguna cosa que obtenim perquè estem en la mateixa societat, creiem que és un bon reclam perquè hi hagi més gent que fomenti aquest compromís.

Quant a la manera d'actuar, doncs, actuem d'una manera col·laborativa amb molts agents. O sigui, nosaltres no entenem, en el moment de fer un programa, que sigui primer ni una cosa tancada ni una cosa que

és una cosa administrativa al darrere. Hi ha, primer, la necessitat de tenir un coneixement sobre la situació, i, per tant, quan enfoquem per atacar un nou programa, veiem quines són les dades que tenim relatives al problema. Ens assessorem per part de la gent que té més coneixement des d'un punt de vista acadèmic de quin és la situació en què ens trobem, no? I això fa que tinguem generalment una direcció científica associada als programes que serveix perquè tinguem una línia d'actuació on no ens deixem res de banda, no? I més quan parlem de temes socials, massa vegades sembla que hi hagi la temptació que tothom pot opinar i que tothom ja té la solució de seguida, però hi ha al final, al darrere..., com veurem, els números també de pressupost que hi ha al darrere són importants. Són massa importants com perquè ens moguéssim només per intuïcions o ens moguéssim només per indicis, sinó que tot això intentem que vagi de la banda del coneixement i de la banda de constatació de la realitat amb les estadístiques que puguem tenir, que ens acompanyin que tot allò que veiem passa, no?

I diferenciem la direcció científica dels assessors externs perquè entenem que la direcció ens dóna un nord global quant a programa, però els assessors externs el que ens donen és allò pràctic respecte quan ataquem una cosa. Quan hem atacat, per exemple, seguint amb Incorpora, el tema de la malaltia mental, doncs, hem buscat, primer, experts que sàpiguen com s'actua en una malaltia mental i que ens ajudin a acabar formulant un itinerari que després veurem, no? Llavors vol dir que hi han línies específiques que ens porten assessors... O sigui, al final el coneixement l'hem de posar de la banda de la decisió de l'acció, no? I després constatar que allò funciona bé. Llavors, aquestes mateixes potes de direcció científica compaginades amb assessors ens porten també a la definició de com fem l'avaluació després, no? Per poder acabar assentant models i aixecant-los.

Entenem també que en l'àmbit social i a diferència..., si féssim el model empresarial de «la Caixa», que és un model de proximitat, amb més de cinc mil oficines a tot l'Estat i amb molta proximitat; nosaltres això no ho tenim, i seria una irresponsabilitat que volguéssim replicar-ho. Per tant, amb la implementació, la implementació la fem darrere de les entitats socials.

Llavors, amb les entitats socials, diríem, tenim dos tipus de relació diferent. Hi ha una relació que està directament amb el que són els programes que elles tenen i que ens ho presenten en forma de convocatòries, com també ho presenten administracions i altres. Per nosaltres això és una petita part de tot el que fem, més o menys. O sigui, parlaríem que un 15 o un 16 per cent del que seria l'acció social que fem està relacionada amb les convocatòries. La resta, tot és programes. Però els programes també els fem a través d'entitats socials on nosaltres hem definit què és el que es fa, les entitats socials ho fan de la manera que nosaltres hem definit i on quasi sempre porten acompanyada una formació, i, al final, pensem que també una contribució a la professionalització d'aquestes entitats. Per fer-nos-en una mica a la idea, amb els diferents programes que tenim, no convocatòries, doncs, tenim lligades més de

vuit-centes entitats socials que treballen a tot el territori i més de 1.500 professionals al darrere dels programes que desenvolupem.

Després hi ha la relació amb l'Administració com alguna cosa que també veiem important, important en el passat i probablement més important encara en el futur, no? Perquè veiem que el marc de col·laboració comença a haver de ser un altre del que fins ara havia passat. Quan no hi havia potser tanta consciència de la necessitat que hi havia pertot, parlàvem sempre de temes com la complementarietat, com que..., i pensem que ara segurament estem en un punt diferent. I hem començat, en un programa com CaixaProinfància, a voler anar a un tipus d'acord diferent, un tipus d'acord més de direcció, o sigui, cap a on anem amb els programes? Doncs, anem conjuntament a establir quines són les prioritats sobre el territori i, després, vegem com complementem les ofertes que tenim. I en el possible, el que voldríem és arribar a trobar espais on poguéssim tenir ofertes conjuntes, més que complementàries, una cartera de serveis conjunta entre l'Administració i el que entitats com nosaltres puguem aportar, que creiem que, primer, ens donarà més efectivitat a tothom i que és un bon missatge cap a la societat també, a banda de veure-hi una col·laboració.

Per tant, sí que ens sembla... Tots els programes que tenim els tenim en tot el territori; tenim, en tots els programes, doncs, més intensitat a Catalunya que fora de Catalunya, sobretot per història i per densitat de la..., bé, jo crec que per densitat de la pròpia xarxa d'oficines que tenia «la Caixa» quan comença, i això és un inici, però després també perquè l'estat social a Catalunya, amb les entitats socials i el tipus de projectes que es poden fer, també té avui en dia encara un plus de qualitat superior a la majoria de comunitats, no? I això fa que tinguem més densitat en general a Catalunya que a la resta, però sí que els programes nostres estan oberts a tot arreu, no? Tenim relació amb totes les administracions, des dels ministeris a les autonomies, als ajuntaments. Veiem que amb el tema dels ajuntaments, quan entrem en els programes de més necessitat i més relacionats amb el col·lectiu d'exclusió, doncs, amb els ajuntaments, que és on hi ha l'acció més local, segur que hi ha molts més punts de concordança en els propers temps que haurem de tenir, no?

I després aquí, pel que fa referència a aquests altres agents, doncs, és donar mostres, al final, que tot això acaba impactant en molts altres, no? I parlem d'hospitals, quan parlem de temes com un programa que tenim d'acompanyament a persones amb malalties avançades; o parlem de les empreses, quan parlem d'incorporació laboral; quan fem recursos educatius, parlem dels centres de professors, de les universitats, que després ho veurem amb l'exemple també d'Incorpora, o de les presons, quan parlem d'un programa com Reincorpora, no? Vull dir que, al final, quan veiem els programes, veiem que són molt més amplis que potser el títol que tenen i que acaben impactant en una part de població molt alta, no?

Una altra reflexió, abans d'entrar ja directament només en Incorpora, era sobre aquest fet del que representa el territori, no? També hem vit que potser..., i és dife-

rencial segurament de com hem començat alguns dels programes, no? Vam començar els programes parlant moltes vegades de xarxes, de xarxes potser no molt concretes encara, però a mesura que tot va avançant veiem que hi ha una identificació, sobretot per als col·lectius amb vulnerabilitat..., en molts hi ha molta identificació amb el territori. Llavors, això fa que si no som conscients que aquest col·lectiu vulnerable no té tanta facilitat d'anar a qualsevol banda i que, per tant, té..., i és bo segurament que estigui molt inscrit en el seu entorn més local, no podem aglutinar tothom perquè treballi de la mateixa manera en aquest tema de la proximitat i en aquest tema d'ajuntar esforços entre tots, perquè poca gent hi ha, quan parles d'exclusió, que tingui un sol problema, la majoria tenen molt eixos on cal ajudar, no?

Llavors, fer-ho des d'aquesta perspectiva territorial, entenent quines són les dificultats que hi ha, quines són les zones que més necessitat tenen, ens sembla que és l'altre punt que en els propers temps ha d'estar molt present a l'hora de definir xarxes. En un programa com CaixaProinfància, que parla d'actuar aquí, a Catalunya, en l'àrea metropolitana de Barcelona. Bé, sí que veiem que el que ha sigut fins ara una xarxa amb més afinitat d'entitats segurament, un dia haurà de ser una xarxa de proximitat sobre els llocs que hi ha necessitat, perquè és realment el que podrà donar servei, no? I pensem que en els propers temps això té recorregut.

Quan parlem d'aquest territori socialment responsable, i entrant en el que seria Incorpora, doncs, Incorpora agafa uns col·lectius amb risc d'exclusió i intenta fer alguna cosa que ajudi que passin a aquesta inclusió social, no? I ajunta esforços aquí, al mig: ajunta esforços d'entitats socials, perquè treballem amb entitats socials sobre el territori, que són les que atenen les persones d'aquests col·lectius; però parlem de les empreses, perquè contracten; parlem de la pròpia xarxa d'oficines de «la Caixa», perquè, al final, dins de les tasques que fan, fan contacte amb empreses. I fer, i cada vegada ho aconseguim més, que entenguin que igual que tenen una sèrie de productes, que són financers, que li ofereixen a l'empresa, també poden oferir-li un producte que serveix per complir amb la seva responsabilitat social, doncs, això també és un dels punts que s'aporta. La mateixa Administració, per la seva relació i per la seva responsabilitat directa amb aquests grups, però també el coneixement de la mà de les universitats, no? Perquè, com veurem, dins de la tasca per contribuir a la professionalització del sector i dins dels trets diferencials que aporta Incorpora, hem pensat que si volíem donar-li, a més, el rang que es mereix, fer-ho a través de les universitats donava un plus de qualitat i sobretot de seriositat.

Incorpora el que fa és un concepte innovador sobre el que és la intermediació laboral, i ho fa respecte a ajuntar dos conceptes de xarxa: que serien la xarxa d'empreses que contracten, per tant, d'empreses solidàries, però sobretot la xarxa d'entitats socials, una xarxa d'entitats que actuen sobre el terreny i a la qual donem unes regles d'actuació que aconseguen anar de manera molt global i oferir alguna cosa addicional. Jo

crec que si haguéssim de visibilitzar quin és el valor afegit que entenem que Incorpora ha aportat, sobretot n'ha aportat un que ha sigut, jo crec, l'aportació respecte al que hi havia abans, que ha sigut entendre que el que ja es donava, i en moltes entitats ja es tractava amb aquest tipus de collectius..., es podia anar a establir una figura. Una figura que necessitava una formació, i una formació que, a més, a través de l'Observatori d'Economia Solidària ens ha permès arribar a molta gent, com després veurem.

Però el que ha fet és contribuir que tinguéssim gent formada per saber..., primer, perquè sortís de l'entitat, anés a veure les empreses, entengués què necessita l'empresari i li proposés una persona d'aquests collectius que podia resoldre la necessitat que ell tenia. Per tant, trencar amb que és una acció només de bona fe contractar aquest tipus de collectius, «perquè també et servirà perquè et portarem una persona que servirà per fer la feina que tu vols», no? I, per tant, si hi vas i entens quina és la necessitat de l'empresari, segur que seràs molt més efectiu a l'hora de poder fer la inserció. I diria que els números que tenim crec que han acompanyat cap a aquí. Per tant, segurament aquesta és una de les aportacions cabdals, no?, haver contribuït a tenir una formació i a formar molta gent, i que, a més, en les entitats que treballen amb nosaltres serveix perquè tinguin aquesta figura, aquesta figura que treballa plenament per a aquesta inserció en aquest pas final, de l'empresa ordinària.

Després, aquest..., quan parlàvem de les dues xarxes, doncs, el primer, el de la xarxa d'entitats, per nosaltres aquí també té un concepte diferent del que hi havia hagut. No és una xarxa d'afinitat entre entitats ni de res, és una xarxa de diferents tipus de collectius que treballen sobre un territori comú i que quan van a més, primer, es coordinen entre elles, hi ha una entitat coordinadora. I avui que tenim aquí l'Ignasi Parodi, de Trinijove, que és la coordinació de Barcelona, ell ens representa en el que és aquesta tasca de coordinació. Però és una tasca interna entre entitats socials, i, per tant, aquí no hi ha competència, sinó que hi treballen conjuntament totes. I té un valor afegit, addicional, també en forma d'eficiència, perquè quan van a visitar una empresa no hi van en nom d'una entitat social, que tindria un tipus de collectiu només per inserir, hi van en nom de tot el grup. Aleshores, si hi vas en nom de tot el grup, si entens la necessitat que té l'empresari, tens moltes més possibilitats de cobrir-ho en nom de tots, no?

Llavors, per la banda de l'empresari, doncs, només rep la visita d'un que en representa molts. Per la banda nostra, doncs, multiplica el valor de cada tècnic d'inserció. Si deixéssim que cada un d'ells fos el que hagués de fer totes les visites, doncs, al final, des d'un punt de vista d'eficiència, jo crec que treballaríem de manera bastant poc eficient, no?, valgui la redundància en això. Per tant, entenem que aquí aquesta xarxa d'empreses li dona un concepte també efectivitat i d'eficiència. I la xarxa d'empreses solidàries, al final, és constatar que quantes més empreses comencen a contractar—tenim més d'un 40 per cent d'empreses que un cop contracten ho repeteixen al cap d'un

temps—, això acaba generant, doncs, tota una massa d'empreses, empreses que ja han experimentat el que és la responsabilitat social i que estan més disposades a poder repetir, no?

Nosaltres creiem que si un dia diguéssim que no seguim en el programa, aquestes tres coses quedarien, no? Perquè és una realitat que tenim més de dues mil persones formades com a tècnics d'inserció; és una realitat que hem començat a establir una relació entre les entitats que va més enllà de només el que li puguem seguir fent una aportació econòmica, perquè aquesta coordinació els és pràctica i bona a totes ells, no?, i és una realitat que les empreses que hem contractat ja han contractat i estan en el territori, per tant, segueixen allà. Per mi aquests serien els tres punts de valor afegit que Incorpora ha donat el que ja hi havia.

Els beneficiaris van..., per nosaltres els principals són les persones, les persones vulnerables i les persones dels collectius que tenen dificultat per trobar feina. I no en fem una definició absolutament tancada perquè veiem que aquest concepte de dificultat per trobar feina i aquest concepte d'exclusió no és un concepte tancat, és un concepte viu a la societat que estem. I també intentem amb això, aquest concepte, que en els programes nosaltres definim una manera de fer, però oberta a anar variant segons les necessitats del moment, que, al final, és el que respondrà a les necessitats socials. I, per tant, els collectius serien aquests que veiem, eh?: persones amb discapacitat, trastorn mental, risc de situació d'exclusió social, fracàs escolar, majors de 45 anys. N'hi ha una llarga llista, no?

Els següents beneficiaris serien les empreses. A les empreses comencem a veure que hi ha entitats que intenten vendre això com un servei, hi ha entitats que van a l'empresa i li diuen que ja et seleccionarem nosé-què. Aquí, de la mà d'entitats socials, això no és una cosa que li cobrem res a l'empresa i l'empresa pot exercir la seva responsabilitat social, que, al final, és un plus per a tothom: quanta més gent hi hagi contractada també d'aquests collectius segur que és bo per a tota la societat.

A les mateixes entitats socials, no? La primera, perquè hi ha oportunitat de treballar conjuntament, perquè contribuïm a la professionalització de la mateixa entitat i a establir uns lligams entre elles interessants de cara al futur. I als professionals, per tota aquesta banda de formació que diem, no?

El programa té un àmbit estatal: en l'àmbit estatal hi ha 283 entitats que hi treballen, coordinades en vint-i-un grups, més de cinc-cents tècnics professionals, amb itineraris d'inserció personalitzats, i amb un aspecte que ha sigut aquest de què parlàvem, de la formació. La formació ens ha portat a focalitzar..., a part que tenim formacions addicionals, perquè entenem que aquesta pràctica de formar és bo que la seguim i la seguim durant tot el temps amb coses potser més *ad hoc*, però tenim tot un curs d'inserció laboral, per als «insertors» laborals. Aquest curs Incorpora, que s'ha impartit ja a vint-i-sis universitats i ha format dos mil set-cents tècnics, l'han passat tots els «insertors» que tenim nosaltres, com a mínim. I quan ho fem sempre

ho deixem obert al fet que n'hi hagi més que hi puguin anar, perquè entenem que, com que és un bon valor afegit, està bé que hi hagi més persones que estiguin formades en allò, no?

Això ens hauria sigut impossible de fer d'aquesta manera, arribant a les vint-i-sis universitats, si no hagués estat amb l'ajuda de l'Observatori d'Economia Solidària, que avui tenim l'Anna present també aquí, perquè això ens ha facilitat molt aquest contacte amb les universitats. Aquest contacte, a més, amb alguna cosa que havíem experimentat, tot i ser una obra social i no anar amb cap ànim de lucre quan anàvem a veure les universitats, com que ha sigut un terreny on hi han entitats financeres que hi han actuat, moltes vegades ens trobàvem que una cosa tan fàcil com anar a donar un curs que, a més, finançàvem i per una cosa com un tema com aquest, doncs, se'ns feia molt difícil. A través de l'observatori hem aconseguit la relació, primer, de facilitar-nos, a nosaltres, la gestió, i sobretot aquesta relació amb totes les universitats per ser molt més efectius per arribar amb elles.

I la veritat és que ha sigut una molt bona aportació del que jo considero que és segurament l'aportació cabdal, és aquest plus de professionalitat d'aquesta figura, no? Quan van els tècnics d'Incorpora a qualsevol empresa, doncs, ofereixen el que aquí veiem, l'assessorament sobre bonificacions i desgravació, o sigui, són gent preparada per la feina que van a fer, no?

El següent punt és molt important per nosaltres, no?, perquè no és un programa... A diferència d'altres que fan programes, que el que fan és pagar les entitats a un tant la inserció i ja està, nosaltres fomentem molt que és un programa de qualitat. El que diferencia aquest programa d'altres és la qualitat. I la qualitat vol dir que vas a veure l'empresari abans, que entens què és el que necessita, però no t'absentes després, i fas seguiment del que passa. I això amb segons quins tipus de col·lectius és superimportant, perquè, si no veiessin aquesta tranquil·litat que l'«insertor» laboral després el segueix veient i si hi ha qualsevol problema t'ajudarà, segurament no inseriríem ningú, per exemple, de malaltia mental, o de persones privades de llibertat probablement tampoc, no? Aleshores, per nosaltres és molt important aquest tret diferencial. I això ha sigut important, i després ho veurem, a l'hora de com valorar les entitats socials, perquè no ho podem valorar només pel nombre d'insercions, perquè parlem dels col·lectius més dificultosos i moltes vegades no pots comparar unes coses amb les altres, no? I finalment aquest treball amb xarxa a nivell local, que abans també el comentàvem, no?

Els números d'Incorpora ens estan sortint força bé, tot i la crisi en els darrers anys. I tot i els increments importats que hem anat tenint..., aquí posàvem el del 2009 al 2010 que va ser força important, però si en veiéssim del 2008 al 2009 encara ho va ser molt més. És l'efecte que es consolida, o sigui, les xarxes es consoliden, tant d'entitats socials com d'empreses. El recull és això, perquè les dificultats per contractar són majors de les que hi havia com passa a tota la societat, però aquí coincideix el període de maduresa..., comença de manera incipient el 2006 i 2007 i 2008

és un any de creixement d'Incorpora i d'establir molt més les xarxes, i això acaba recollint uns fruits que es recullen, doncs, en els anys següents, no?

Encara ara, doncs..., ara estem en un nivell d'insercions, aquest mes d'octubre, similar al de l'any passat. O sigui, no hem baixat, tampoc aquest any ja no tenim pujada, està, més o menys, en uns nivells iguals, però en uns nivells que s'apropen a les deu mil insercions, a tot l'Estat, a l'any, no?

I l'altra cosa que fem sempre és intentar posar en context què és el que gastem en els programes amb allò que aconseguim per intentar veure si el que fem és una despesa, bé, raonada o no raonada. En aquest programa, i és bastant la tònica, hem aconseguit anar baixant una miqueta l'import, però creiem que està dins del raonable, aquests 1.234 euros per inserció que ens ha costat l'any 2010 cada inserció. Això ajunta tot el que hem gastat amb Incorpora: ajunta no només els diners que van a les entitats socials, sinó que ajunta també, doncs, els diners que hem necessitat nosaltres per a les..., fem jornades amb empreses, fem una sèrie d'accions per ajuntar i per apropar molt més les oportunitats. I, per tant, veure-ho des d'aquest punt de vista de cost, doncs, també ens semblava..., ens sembla rellevant i amb tots els programes ho fem, no?

Aconseguir tenir cada vegada més empreses, doncs, també és una altra de les coses importants que hem anat fent, i aquí es veu també l'increment. L'increment ha sigut continuat i l'increment té alguna dada interessant, aquesta que una de cada tres empreses que es visiten acaba fent contractació. Ens sembla que és força rellevant, també obeeix a tota aquesta generació de xarxa que ens ha donat bons resultats en el passat, no? A part que no només ens quedem que les empreses puguin contractar, sinó que quan arribem a una empresa li donem una opció, que és l'opció que ell signi un contracte d'adhesió, que no l'obliga a res, però que d'alguna manera l'aproxima que en un futur, quan necessiti alguna cosa, ho tingui més fàcil. Per nosaltres, des d'un punt de vista de Fundació «la Caixa», les coses amb les quals també podem complementar són les de sota, no?: els convenis amb agrupacions empresarials. Perquè entenem que això possibilita..., la primera, com a nom de «la Caixa» i de l'Obra Social de «la Caixa» és més fàcil d'arribar-hi, arribem a qualsevol confederació, serveix per explicar-los a tots els empresaris quin tipus de programa és, i això aplanar el camí perquè el tècnic d'inserció pugui fer després la visita i pugui aconseguir el que s'acaba aconseguint amb el tracte més local.

Aquí hem volgut significar dos dels convenis, no? Pimec, per què? Perquè Pimec a l'hora d'afrontar un tipus d'empresa, la petita i mitjana empresa a Catalunya, ens ha sigut important. La primera, perquè també té Fundació Pimec, que ens ha permès treballar molt conjuntament, però va ser segurament el que ens va moure quan va començar el programa a la capitalitat que tenim a Catalunya, que després veurem que és molt alta, no?, i això ens ha donat una manera d'arribar a un col·lectiu molt important. I el segon, que és la fundació de les empreses d'hostaleria espanyola, això també per a nosaltres ha estat força important i és un

dels darrers convenis que vam signar. Per què? Perquè entenent el tipus de col·lectius que tenim, entenent la seva situació com a formació, veïem el sector hotelier com un sector d'oportunitats per a les insercions en el moment en què estem, d'oportunitats ara i d'oportunitats encara en els propers temps. Per això ens semblava que era un punt estratègic poder tenir un acord d'aquest tipus, no?

Bé, aquí veiem que d'aquests 208 convenis amb agrupacions empresarials, seixanta-dos són a Catalunya, eh?, però seixanta-dos, com dèiem, de molta capillaritat. Bé, sense explicar el que és això, però això és una mostra que tot i que sembla un programa senzill, de senzill tampoc ho té, no? I que intentem fer-ho des d'intentar veure quins són tots els actors que hi han i com aconseguir cada vegada millors resultats, i això ens porta a tota una relació de procediments, de processos que hi han al darrere, que en programes d'aquest tipus no es poden deixar de banda, no? I això ens ha fet recurrentment cada vegada treballar també de manera, segurament, més professional nosaltres mateixos i ens ha permès arribar a uns estàndards sobretot en el que és el seguiment.

El seguiment el veiem com un dels punts fonamentals. El veiem com un punt fonamental perquè, com dèiem, un programa d'11 milions d'euros a nivell estatal, doncs, és un programa important quant a fons que hi esmercem. Però també important perquè havíem de saber valorar què és el que fa cada entitat, perquè no ha de ser una aportació de diners sense mirar res més, aquí es tracta que veiem que això és efectiu, però per fer-ho havíem de saber valorar coses com quines ofertes de treball estàs aixecant, quin nivell de qualitat tens, com estàs fent acompanyament, una sèrie de coses. I fer-ho d'una manera el màxim de responsable, perquè el que volem és que totes les entitats socials que tenim l'any següent puguin seguir treballant amb nosaltres, no? I, per tant, hem introduït tota una sèrie de protocols relacionats, primer, amb com s'avalua, amb fer una valuació prèvia, fer-la durant l'any en el primer semestre per poder apuntar quins són els punts febles i que tinguin oportunitat de corregir-ho, i sobretot amb donar-li rigor per aconseguir els objectius que com a programa perseguim, no? I tot això aquí es visibilitza amb un pas que és un pas d'auditoria, obligat i que tots els programes nostres tenen, i que el que fa és també comprovar les assignacions econòmiques que donem i sobretot la contractació que hi ha al darrere, que la contractació de tècnics que hi ha al darrere es correspongui en forma i en import amb el que donàvem.

Però no només ens quedàvem amb això, sinó que també volem arribar cada vegada més en els programes a veure quina és la incidència també per a les persones que donen. I de l'any passat, que vam fer un estudi sobre l'impacte que té en les persones, hi han tres indicadors i en el..., deixem també adjuntat un resum executiu d'aquest estudi, però aquests tres ens semblaven molt importants, no?

El primer, de les relacions interpersonals. Allò que diu que un 89 per cent de les persones que havien trobat feina això els permetia establir relacions amb altres

que no ho haurien fet mai, quan parles de col·lectius moltes vegades molt aïllats, per això ens semblava un valor afegit important. El segon, de desenvolupament personal. Saber que un 84 per cent ens deia que el que volien era seguir-se formant i després del que amb l'entitat havien fet, bé, si podien fer més, anar a més, i veient el tipus de col·lectiu, doncs, ens semblava també molt important. I el tercer, d'apoderament, no? Que un 70 per cent de persones que havien aconseguit trobar feina, i que moltes d'elles mai haurien pensat que podrien arribar a una empresa ordinària, que després et diguin que ara es veurien capacitades per anar elles a buscar feina, doncs, ens sembla també un bon element, diríem, de cara al que perseguim més enllà de saber comptar quantes persones han trobat feina, que això és evident que ho fem, no?

Hem donat eines per ser més efectius, i ara tenim una plataforma informàtica que el que permet és tota aquesta part de quan es visita..., posar en combinació una oferta i una demanda a la vegada, doncs, això fer-ho de manera més eficient i aquesta web això ho permet i també permet una bona comunicació cap al món empresarial. I aquí, doncs, deixem quines són totes les entitats que treballen amb nosaltres, no? Aquestes vuitanta-quatre entitats socials de tot Catalunya amb 139 tècnics que hi treballen, doncs, donen mostra de la capillaritat que té. Estructurades en quatre grups –Barcelona, Tarragona, Lleida i Girona– i cada una coordinada per una entitat social, eh?, com dèiem, Trinijove aquí, a Barcelona. Doncs, ens dona una capillaritat molt gran a tot Catalunya, més gran que l'equivalent a la resta de l'Estat, tot i que a la resta de l'Estat també és important.

Els resultats també eren una altra de les coses importants. Des del principi veïem que hi ha molta ajuda per a la gent discapacitada, no?, i que els col·lectius de discapacitats hi fossin ens semblava important. Però a hores d'ara veure que tenim que un 70 per cent de les insercions són de col·lectius amb risc d'exclusió, home, advoca que també no fugin d'allò que és més difícil, no? I, per tant, per nosaltres és un resultat que escau i que està bé, no? Aquí veuen la distribució per tipus de discapacitat: la discapacitat física, la que més en té; psíquica, el 26; sensorial, el 14; trastorn mental, el 13. I quan parlem de tipus d'exclusió, tipus d'exclusió no són grups estancs els uns i els altres, no?, però parlem que la realitat ens dona, i ho veiem també en altres programes, que hi ha un col·lectiu important avui en dia de gent amb situació de risc i amb exclusió amb el tema de la immigració, i això també s'acaba veient en els programes. O sigui, el programa no té una condició d'immigrant que l'immigrant l'ajudem o no l'ajudem, l'ajudem per la seva situació d'exclusió. El mateix que podríem parlar si parlem de CaixaProinfància, en el cas de pobresa. Són condicions objectives, però és real i tots ho sabem, suposo, que en la situació actual la immigració és un tema important; els joves també, bé, el col·lectiu de gent privada de llibertat, els més de quaranta-cinc anys, no?

A Catalunya el que portem... –això són les dades del que portem d'any–, doncs, portem ja quasi dues mil persones inserides en el que portem de l'any 2011,

i també mantenint el ritme respecte a l'any passat. Bé, les vuitanta-quatre entitats socials adherides, els 139 tècnics..., jo crec que abans ja ho havíem dit. I tenim aquestes..., avui en dia, doncs, hi ha 1.282 empreses que en algun moment des de l'any 2006 han contractat alguna persona, i això... No, això són les del 2011. (*Veus de fons.*) Això és 2011, són només del 2011. Bé, ens sembla que són dades importants i dades que remarquen aquest seguir en aquesta línia. I en el que portem d'aquest any cent divuit persones s'han format també, pel que dèiem.

Un exemple de temes que abordem després... O sigui, el que dèiem, els programes no els veiem estancs ni acabats en si mateixos, i amb el seguiment que fem veiem que en les persones amb situació de malaltia mental teníem unes ràtios d'inserció molt baixes, no?, i que se'n donaven molts pocs casos. I vam començar a treballar, doncs, veient què es podia fer per millorar tot això. I tot això ho hem acabat fent en forma d'establir com es podia treballar de la millor manera amb tots els passos de la inserció. Aconseguint ja dades, ja tenim un procés que ha portat les cinc-centes persones ateses a aconseguir 289 contractes a nivell estatal, però per què? Perquè després de modelar com havia de ser el procés el que estem fent és no deixar-ho com una cosa que ja està modelada i que totes les entitats socials ho coneguin i ja veurem el que apliquen, sinó anar fent un procés d'acompanyament, una a una, amb totes elles, amb la gent que ens ha ajudat a fer la definició, de manera que puguin experimentar totes el que és la inserció, perquè la problemàtica de la malaltia mental se'ns produeix de manera transversal, no? I això, bé, a part d'un manual que també deixem perquè el puguin tenir, un manual de com s'actua en això, també ens ha portat a fer-ho en forma d'itinerari, que no l'hem fet amb tots els tipus de col·lectius, però amb el de malaltia mental ja hem començat a fer-lo. Perquè entenem que tot això acaba acompanyant tota aquesta formació que hi ha i genera una manera de poder actuar que té en compte tots els actors, té en compte, fins, i tot el Servei de Salut i la relació que s'ha de tenir amb ells per a una problemàtica d'aquest tipus.

Després, en un petit flaix també de l'altre programa que tenim que parla d'incorporació laboral, és el programa que fem a presó i és un programa que va començat essent formació per a gent que està a presó. El títol inicial es deia: «Beques per a gent privada de llibertat». Bé, quan, fa dos anys, vam voler veure quin altre pas havíem de donar, doncs, vam fer la reflexió sobre què és el que havia d'aportar a aquest col·lectiu. I en aquest col·lectiu la formació està bé, però és un mitjà només per a aconseguir una cosa que és l'objectiu, no?, aquesta inserció sociolaboral. Llavors, dins d'aquesta inserció sociolaboral vam voler també treballar en un altre aspecte important que hi havia aquí. Aquí hi havia, a part d'una formació, una formació externa en el centre penitenciari; i hi havia també un pagament per anar a aquesta formació, un pagament d'uns diners, no? I ens semblava que com a obra social no era això el que..., no ens veiem que féssim, per donar normaltat a tot el que fem, el que havíem de fer. I a partir d'aquí vam començar amb un procés d'evolució del programa, un procés que entron-

cava la formació amb itinerari d'inserció, amb apropar..., per la realitat pròpia de les persones que estan a presó després, quan surten, tenen moltes més necessitats que només la feina, per tant, apropar-ho a una entitat social ens semblava particularment important. Però introduir-hi un valor més, que era un valor que si havíem de donar uns recursos, donar-los a canvi d'alguna cosa que representés un esforç i que representés un pas més a dins de la seva formació. I això ho hem fet en forma que hi hagués un itinerari d'inserció, que és al que una persona que vol entrar en aquest programa s'obliga a l'inici, un itinerari que porta sis mesos i que té un primer pas que és fer un projecte de devolució a la comunitat. Això ens semblava que donava, primer, un punt de poder practicar amb metodologia de formació-servei sobre la formació que havien rebut i després també un punt de reeducació pròpia quant a valors, no? Fas una cosa per a gent que està en la societat, per tant, tens un plus addicional, no només hi ha el que t'has format, sinó que acabes deixant alguna cosa, i això, a més, sobre el terreny en un nombre important de persones, no?

Com a exemple de projectes d'aquest tipus, veiem un dels tallers de soldadura, i seguint amb l'exemple del Ignasi, que el tenim avui present aquí, un taller de soldadura que s'ha fet amb gent que estava a la presó Trinijove, doncs, ha servit perquè, després, entre tots acabessin fent un carret per transportar tots els trastos de música i la resta que es fa servir ara, per les festes al barri. Això ha donat relació de les persones amb l'entorn en què estaven, ha acabat produint una cosa amb la feina que feien, han pogut practicar allò que havien conegut i, a més, després, quan s'ha posat en pràctica en les festes, també hi han estat ells presents, no? Doncs, ens sembla que és començar a assentar també bases per a una col·laboració més estreta.

Molt bé. Bé, aquí, temàtiques, deixem aquí les diferents temàtiques quant a cursos. Que aquí segurament ens surt també una reflexió de cara al futur: el que pensem que podem millorar segur és saber cap a..., veient els tipus de col·lectius que tenim, i ho podríem fer extensiu també a Incorpora, probablement en els propers temps hi ha d'haver una reflexió profunda sobre quin tipus de cursos cal fer, no?, i quin tipus de temàtiques. Perquè hem anat trencant amb dinàmiques de les que hi havia, però creiem que cal aprofundir-hi una mica més, i estem veient com ho podríem fer, però sí que ens preocupa poder ajudar també les entitats, i nosaltres mateixos amb Reincorpora, encertant la tipologia de formació que cal perquè puguin trobar feina en aquest futur proper, eh? Acompanyem també la relació d'entitats. Aquestes són entitats que estan totes a dins dels grups Incorpora, però que específicament treballen després per a la inserció d'aquest col·lectiu, eh?, que són les que estan aquí posades. I finalment, la darrera és una mica els resultats que aquí tenim.

Bé, per primera vegada, també tenim..., havent pogut fer aquest apropament cap a la inserció final ens permetrà fer coses, això ho hem començat aquest darrer any, i ens permetrà fer coses que fins ara no havíem pogut fer. És un programa..., això són només dades de Catalunya, no? Són 2 milions quasi 200.000 euros que

emprem l'any. I fins ara no teníem..., com que es quedaven en la formació, doncs, què passava al darrere? Doncs, sabíem poc del que passava al darrere, no? Ara podem saber que, de moment, i això és una cosa que a mesura que avanci l'any segur anirà incrementant, ara tenim ja un 30 per cent d'inserció. Sabem que un 30 per cent de les persones que han acabat els cursos ja tenen feina en aquest moment, que ja és un primer punt que veiem important. És evident que encara no ha acabat l'any, doncs, conforme passi el temps, suposem que hi haurà més gent que n'anirà trobant, no? Això ens permet també ser molt més efectius amb el que dèiem abans, no? Sabrem ara, després d'això, de cada curs quanta gent ha trobat feina després i com s'ha desenvolupat això. I podrem també, llavors, ja, segurament opinar una miqueta més sobre si és bo seguir amb la mateixa tipologia de formació o no, i si això no ha de tenir una evolució cap al futur, no?

Bé, jo crec que així cobrim tot el que són tots els temes d'inserció, tant en una convocatòria que, més o menys, la convocatòria d'inserció sociolaboral de persones amb discapacitat a Catalunya en aquest any 2011 haurà tingut uns cinquanta projectes per valor de quasi 1 milió d'euros, però això ja són els projectes concrets de cada entitat, no?

La vicepresidenta

Doncs, moltíssimes gràcies per l'exposició, que ha estat extensa i molt interessant. Jo crec que ara passarem que cadascun dels grups pugui fer les preguntes o aquelles, doncs, consideracions que tingui a bé, i a partir d'aquí, després, podran tornar a contestar des de la taula. Per tant, en primer lloc, el Grup Parlamentari de Convergència i Unió, que ha estat el grup proponent de la compareixença, i, per part del grup, doncs, dono la paraula a la il·lustre diputada senyora Meritxell Borràs.

Meritxell Borràs i Solé

Gràcies, senyora presidenta. En primer lloc volem felicitar, doncs, no només als que avui compareixen aquí, a la taula –el senyor Marc Simón, director de l'Àrea d'Integració Social de l'Obra Social de «la Caixa», i el senyor Jaume Farré, sotsdirector–, sinó, doncs, a totes les persones que fan realitat aquesta feina, no?, que duen a terme. I, per tant, avui ens posen d'una forma molt clara quina és aquesta obra social, diguem-ne, en aquests moments aquesta obra social que «la Caixa» du a terme, una obra social que pren molt valor i que jo crec que és interessant que avui puguin vostès venir a explicar-se. Interessant per diversos motius: un, per veure verdaderament la dimensió que té aquesta obra social, en concret, que duen a terme, una dimensió que potser a vegades queda més en un segon pla, que és tot l'àmbit, doncs, precisament de l'àmbit laboral, un tema que avui ens preocupa amb majúscules, en podríem dir, pel moment que vivim, i per una altra banda, doncs, també l'extensió amb que vostès ens ho han explicat, no?

Els felicitem per la feina feta i pel fet que vostès, com deien, posen la persona com a l'eix central de la seva

acció i, per tant, totes les diferents vessants que aquí podríem veure que tenia, doncs, el principal motiu o podríem dir que l'únic és donar una resposta a les persones i a les seves necessitats. I ho fan des d'una elevada professionalització, i jo crec que això també és bo de destacar i de manifestar i que, per tant, en aquest sentit, la seva resposta pot ser més adequada i més, i més... Ja no només, que també, ens la valoren econòmicament, però sinó també el seu resultat, el seu èxit, com més professionalitzada es du a terme aquesta tasca, doncs, és superior, no?

La veritat és que poques preguntes a fer-los, perquè ens han fet una explicació molt exhaustiva, molt arribant a tot arreu. Potser, si m'ho permet, si ens pot matisar o ens pot aprofundir en alguna cosa, no? Un parell de coses: ens ha explicat el que és la implementació en el territori a través de les entitats, a través de també..., si ens pogués aprofundir una mica més, doncs, si en algun àmbit és més difícil que en d'altres. Si en el món rural..., aquest àmbit a vostès els representa la pluralitat –en aquest sentit, entendran que els preguntem per Catalunya–, doncs, la pluralitat diversa que existeix en el país, si això, bé, també representa una dificultat o una adaptació diferent en cada un dels territoris.

I per una altra banda –ens n'han parlat, no?–, de la formació de les persones que han de treballar en tot això, de les que han de fer directament la inserció o de trobar aquestes empreses o les persones que entenem que interloquen amb uns i amb altres i, al cap i a la fi, doncs, tenen aquella persona que requereix aquesta inserció laboral o sociolaboral en molts casos. Doncs, si ens poden detallar més, més enllà de les diferents universitats amb les quals col·laboren, doncs, quina és més concretament aquesta formació que vostès creuen que és necessari que aquestes persones que duen a terme, al cap i a la fi, aquesta obra, no?, aquesta feina, doncs, tinguin.

Doncs, res més per preguntar-los, agrair-los molt la feina, la seva exposició, i jo crec que també, doncs, la professionalització del que es fa. No compta només, doncs, en podríem dir, el que és el voluntariat i les ganes de fer-ho, sinó també saber-ho fer des de la professionalització i, per tant, ser eficaços a l'hora de fer-ho.

Gràcies, senyora presidenta, senyores i senyors diputats.

La vicepresidenta

Gràcies, diputada. Ara, pel Grup Parlamentari Socialista, té la paraula també –ah, d'acord– la senyora Montserrat Capdevila.

Montserrat Capdevila Tatché

Molt bé, moltes gràcies, presidenta. Bé, en primer lloc, des del Grup Parlamentari Socialista, ens agrada agrair la seva compareixença, òbviament. Però, a part d'això, valorar-la, doncs, altament i felicitar amb majúscules el que ens han explicat. Aquesta, doncs..., a part d'aquesta feina amb un llarg recorregut a ho-

res d'ara, en un moment com en l'actual, en què es fa més necessari que mai tenir consolidada aquesta xarxa, en aquest cas que ens demostra que té en compte tot allò que passa en un territori —en aquest cas ens agafem a les consideracions que han fet sobre aquest apartat dels territoris socialment responsables, jo crec que aquest és un model que nosaltres creiem i pel qual apostem— i per tenir en compte i valorar, integrar, coordinar i cooperar amb tots aquests agents que tant coneixen els col·lectius o aquest territori o allò que sigui més efectiu per aconseguir, en aquests cas, l'objectiu de la inserció laboral. Perquè, en aquest sentit, també compartim fermament que el cost social i el cost sanitari que tindria o que té no fer-ho és molt més alt que el cost que té fer-ho. I en aquest sentit, l'eficiència..., aquesta xifra que ens hem apuntat de 1.234 euros per inserció laboral per nosaltres és molt significativa, perquè vol dir posar en línia molts agents i això vol dir un esforç, un esforç molt important. I això, aquesta feina, com deia, l'heu construït al llarg d'un recorregut en el qual com a obra social heu apostat; en aquest cas, com a professionals també hi heu cregut, però també heu cregut en els professionals i en tots aquests agents, com deia. I jo crec que això s'acosta al que en podríem dir l'excel·lència.

I ho diem també perquè ho coneixem des de dins. Des de la feina que fa l'obra social, però sobretot, i també, per la feina que fan les entitats del tercer sector social amb aquesta tasca, per una banda, voluntària, però també amb aquesta voluntat de professionalitzar-se i amb aquesta vocació d'atendre, de solucionar els problemes dels col·lectius a què aquests programes s'adrecen, eh?, aquests col·lectius vulnerables i aquests col·lectius amb molt risc d'exclusió social.

I en aquesta línia els voldríem fer una pregunta. En el context que tenim avui, fins a l'octubre o novembre del 2011, en el qual, doncs, durant tot l'any hem vist dades d'inserció del 2011 —són bones, són molt bones, al nostre entendre, vist el context—, demanar-los si tenen, per una banda, indicadors de canvis de tendència respecte a les respostes que donen les empreses a l'hora de la inserció laboral, o sigui, d'atendre aquesta inserció, però també si tenen dades o indicadors de tendència sobre el creixement d'aquest col·lectiu vulnerable en el context en què estem vivint, de retallades, en aquest cas, en drets socials de persones, doncs, que formen part d'aquest col·lectiu. Per tant, quin increment s'està produint d'aquest col·lectiu, sobretot de persones que queden absolutament desateses respecte de mesures com les restriccions que hi ha hagut i les expulsions del sistema del Pirmí. I, per tant, quin impacte estan tenint en aquests programes. I com veuen, també, les possibilitats en aquest context dels col·lectius d'aturats de llarga durada que s'estan quedant i que es quedaran properament sense cap mena de prestació. Per tant, de quina manera creuen que això s'ha d'abordar i s'ha de poder abordar des de la seva perspectiva d'aquest treball, treball en xarxa.

En aquest sentit també hem vist que aquest programa mostra, doncs, que el treball personalitzat, coordinat permet fer aquesta feina, eh?, gairebé individualitzada per evitar perdre, en aquest cas, ningú i, per tant,

doncs, impactar des de l'àmbit de cost social i cost sanitari. Com també valoren en aquest context unes declaracions del conseller Mena que al juliol va dir que el 50 per cent de les persones aturades no treballarien mai, tenint en compte que la majoria dels col·lectius vulnerables als quals fa front aquest programa són possiblement aquests als quals es referia el conseller Mena.

Més preguntes en aquesta línia voldríem fer-li, com, en aquest cas, en un moment d'incertesa també en el context de les caixes i també de les seves obres socials, com pot afectar aquest futur i aquests canvis en el manteniment, que nosaltres creiem que és fonamental, d'aquest programa. I també quina incertesa això pot generar i, per tant, en aquest sentit, valorem molt la seva aposta perquè creiem que ha de continuar sent-ho, a quin escenari de futur i quines dificultats es poden trobar les entitats que col·laboren i que treballen justament amb aquest programa.

Per altra banda, quin paper té o ha tingut o ha de tenir, o creu que ha de tenir, i quina relació amb, aquest cas, l'Administració de la Generalitat de Catalunya, el Servei d'Ocupació de Catalunya, que crec que s'hauria d'emmirallar amb la metodologia que..., amb aquest model, aquest model d'excel·lència. Pel que dèiem, per la capacitat que ha tingut d'alinear, articular, coordinar; creiem que aquest és el model que s'ha d'aplicar de forma generalitzada. I, per tant, quin és el paper, a part de l'actitud, que entenc que ha de ser la mateixa que tenim nosaltres, però, a part d'això, quin paper està tenint, té o es planteja de tenir. El paper de les entitats, que jo crec que l'hem conegut i el tenim clar. I quin paper també tenen, han de tenir o tindran els ajuntaments als quals vostès han fet referència, en la mesura que vostès deien que estaven en, però encara n'havien de tenir més, concordança i proximitat amb aquests ajuntaments. I aquí tenen algun mapa, algun mapa que ens pugui mostrar una mica aquests territoris socialment responsables o algun escenari que ens puguin apuntar, de dir quins... També d'impacte d'aquests col·lectius, si els tenen mapificats en el territori de Catalunya.

I, bé, aquestes serien bàsicament les nostres preguntes. I això, si això fa valorar que hi hagi o pugui haver-hi, la situació d'aquestes preguntes, un canvi de tendència amb els resultats de la inserció.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta

Moltes gràcies, senyora diputada. I ara, pel Grup Parlamentari Partit Popular de Catalunya, té la paraula l'il·lustre senyor Santi Rodríguez.

Santi Rodríguez i Serra

Gràcies, senyora presidenta. Reiterem els agraïments i les felicitacions que han rebut per part dels grups parlamentaris que m'han precedit, creiem que és una tasca, la que desenvolupen, molt encomiable i que, a més a més, doncs, dóna els seus fruits, la qual cosa

crec que és motiu de satisfacció, no només per a vostès, sinó que crec que per a conjunt de la societat, no?

En aquest sentit, i de forma molt breu, un parell o tres de preguntes, no? Una primera, no? La captació dels beneficiaris..., quin és el procediment que..., si segueixen algun procediment, si és a través de les entitats socials, si és a través..., quina és la forma de captació? I si un cop captat un possible beneficiari, detectat un possible beneficiari de les accions de la fundació, fan alguna mena d'avaluació per determinar si hi han possibilitats d'acollir-lo en algun espai amb probabilitats d'èxit o hi ha algun, diguem-ne, rebuig en el sentit de dir «no ens en sortirem», eh?

I, en aquest sentit, també crec important la relació entre les persones inserides i el conjunt de beneficiaris que tenen a l'entitat, no? M'ha semblat veure que en el 2011 a Catalunya eren, aproximadament, eh?, unes dues mil persones inserides i uns vuit mil beneficiaris, una raó de 1 a 4. És extrapolable al conjunt, és així? Què passa amb aquests tres que queden fora? Continuen en programes, s'insisteix en la seva possible incorporació?

I, finalment, també des del punt de vista de selecció. Hi han altres preguntes, però que, sobretot la senyora Capdevila, les ha recollides ja i, per tant, no les repetiré. Però sí quin és el procediment de..., si és que n'hi ha, algun procediment de selecció de les empreses a les quals se'ls ofereixen els convenis o s'ofereixen les possibilitats d'incorporació de les persones que atenen des de la seva entitat.

Això seria tot. Moltes gràcies.

La vicepresidenta

Moltes gràcies, senyor diputat. I ara, pel Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, té la paraula la diputada Laura Massana.

Laura Massana Mas

Gràcies, presidenta. Moltes gràcies de nou, també, com no pot ser d'una altra manera, al senyor Simón, al senyor Farré i a les persones que els acompanyen.

Bé, fet el desplegament explicatiu dels millors dels darrers temps en aquesta sala... Ho dic perquè les preguntes les teníem, jo crec, algunes, pensades, però s'han anat contestant al llarg de la compareixença, la qual cosa és fantàstica. I voldria demanar si seria possible que poguéssim comptar amb aquest powerpoint per també tenir-lo i poder-hi treballar.

Bé, vostè ha començat, i aquí també ho ha dit alguna altra diputada: «La persona és el centre del que volem fer.» Nosaltres això..., compartim que les persones han d'estar al centre, per això des del nostre grup sempre hem volgut que les persones tinguin drets, drets de ciutadania. En aquests moments aquests drets estan amenaçats, per no dir amenaçadíssims. I nosaltres partim d'una premissa: que són les desigualtats les que creen pobresa i que creen exclusió. Però sabem i reconeixem el valor que ha tingut l'organitza-

ció de «la Caixa», ja no en els temps moderns, quan decideix apostar, doncs, per aquesta obra social vinculada a les entitats que van haver de sorgir i existir justament per paliar aquests dèficits socials i aquestes mancances de drets i d'oportunitats de les persones, aquest vincle que es va crear. Les caixes ja existien a les nostres vides, eh?, i eren elements tractors de les nostres economies, per tant, d'equilibri territorial. I crec que el model, si m'ho permeten, repeteix el model que repeteix «la Caixa». És a dir, «la Caixa» sempre està al centre, molt a prop de l'ajuntament o de l'església, i, en aquest cas, «la Caixa» també està sempre i molt en el centre de les polítiques que poden fer les entitats socials del nostre país. I això havia de ser lògic, i això jo crec que també ens honora com a país i honora, en aquest sentit, «la Caixa».

En aquest sentit, les preguntes que nosaltres volíem fer, algunes s'han fet. En un moment on el treball justament és el valor més apreciat, ja no per les persones amb risc d'exclusió o que pateixen dificultats, sinó per tota la ciutadania, la por de perdre'l, poder-lo mantenir, la pregunta, tot i que vostè, en part, l'ha contestat, és: és difícil en aquest moment de crisi inserir aquestes persones amb dificultat, risc d'exclusió o les persones migrades que han perdut la feina? Han augmentat o disminuït les entitats col·laboradores? S'ha respost, a mi m'ha semblat que es deia que sí, que han augmentat les entitats col·laboradores, no? Per tant, no s'ha ressentit conclouríem, doncs, la responsabilitat social corporativa, és a dir, les empreses volen i continuen apostant per col·laborar, per ser part activa en allò social.

Ara, hi ha una pregunta en tot això: què considerem inserció? Aquí se'ns ha explicat els que són, quants contractes temporals, quants contractes indefinits. Bé, segueix la tendència estàndard del mercat, es van perdent llocs de treball indefinits i van augmentant els temporals, suposo que fruit de moltes coses, també de les reformes laborals, pensem nosaltres. Però en aquest impàs, què es pot considerar inserció en aquest col·lectiu? De vegades diem inserció d'algú que hi és dos mesos, tres... Això ho fa el mateix SOC, això ho havia fet sempre l'INEM, és a dir, s'ha inserit, però igual que era una feina d'un mes, era una feina temporal de tres dies i era una substitució. Vostès això ho comptabilitzen, com la comptabilitzen la inserció? Sis mesos, un any... Com es comptabilitza per part de vostès en aquesta estadística o si segueix un estàndard.

Nosaltres veiem que justament, i quan deia la qüestió del territori, és que vostès saben enfocar la preocupació que tindran properament, que és la infància, la pobresa en els joves. I per això jo crec que el reconeixement de dir aquest punt diferent en què s'ha d'avançar —que vostè ho ha dit així: «estem en un punt diferent, el programa Proinfància ha de tenir potser més rellevància que d'altres»—, i apuntava sobre una cartera de serveis conjunta amb l'Administració. Aquí era una pregunta. Ja tenim una cartera de serveis socials, tenim una Llei de drets i d'oportunitats de la infància. En aquest sentit, és una cartera que seria paral·lela o es refereix vostè a la cartera de què ja disposem, de serveis socials, i seria col·laborar d'una manera més

específica a desenvolupar-la? No ho sé, m'ha quedat un dubte, eh?

I també ha posat els ajuntaments com a, clar, òbviament els que són a la trinxera i el que reben, doncs, totes... Aquesta col·laboració, que d'alguna manera la diputada Capdevila ja li ha dit, aquesta col·laboració Administració-ajuntaments, desenvolupar-la.

Sobre, ja li ho deia abans, el fet de la petjada en el territori. Home, a nosaltres ens sembla fonamental i, de fet, les lleis que vam anar fent en els darrers set anys el Govern d'esquerres ja ho perseguïen, les lleis socials, això: el fet territorial, que és allà, doncs, on es manifesten diferències. Fins i tot, en una mateixa ciutat, la diferència, per exemple, d'esperança de vida al Raval de les Corts és de deu anys de diferència. Per tant, tornem a anar a aquestes desigualtats, i des d'on es poden treballar millor és des d'aquesta proximitat en el territori. I vostès han dit: «Hem d'enfocar aquestes vulnerabilitats en alguns llocs» –han dit–, «l'àrea metropolitana.» Doncs, bé, això lliga amb aquestes lleis que s'han anat fent també que diuen: «Hem de focalitzar on hi ha la pobresa, hem de focalitzar on hi ha l'exclusió.»

Volia referir-me també al que vostè ha dit del vertader valor afegit, i jo ho comparteixo, que és la formació de les persones que han de fer això. És a dir que siguin persones, doncs, que creguin, suposo, en el projecte i que són els tècnics d'inserció. Em suggereix una pregunta: el tècnic d'inserció es forma a cada entitat o hi ha aquest programa que algú de l'entitat decideix «la persona de la meua entitat que farà el programa és tal persona», o com funciona això? O vostès ho fan al revés? «Per ser el nostre tècnic d'inserció li donem a l'entitat, doncs, nosaltres aquest tècnic.» Seria un dels dubtes que tenia.

Òbviament, jo crec que els costos..., si els comparéssim amb l'Administració pública del que suposa una inserció, seguríssim– aquí hi ha persones més expertes en la gestió quotidiana, algunes regidores en temes d'ocupació–, jo diria que és més econòmica la seva gestió i, per tant, aquí és on hauríem de comparar, doncs, aquestes insercions. Jo crec que els resultats serien potser més alts en el seu cas, a mi em sap greu dir-ho, no ho sé. No sé si vostès han fet aquesta comparació o és similar o jo m'equivoco, però ho dic, doncs, per aclarir dubtes i saber també del que parlem.

I després, qüestions que vostès han dit. Ho ha plantejat sobre la taula, deia: «El paper de la formació.» Però ho ha deixat com en interrogant, no?, és a dir, la formació sabem que ha de canviar, no?, la formació que fem, si és l'adequada o si no. Home, suposo que hi juga el perfil de les persones a les quals atenem, és a dir, amb unes dificultats afegides. Per tant, les habilitats socials..., això no es deu poder perdre mai, però llavors jo crec que la inserció d'aquests col·lectius ha de ser tant o igual d'important de seguir el que hem de fer tots, és a dir, hem d'anar cap a un canvi de model productiu que faci..., ens hem de plantejar moltes coses. Quan parlem d'aquestes entitats també parlem de centres especials de treball amb unes connotacions molt atomitzats, molt petits, molt poc compe-

titius. Per tant, podem anar a concentració d'aquests centres, que aquí n'han sortit molts, però cadascú una mica va, diríem..., tot i que alguns estan federats o associats, però és el nostre model, aquest, del territori, no? Uns pares i mares que s'ajuden, s'ajunten, de tot això s'ha de fer algun *pack* també i que avanci cap a canvis. Als centres especials, però com la societat, per dir-ho d'alguna manera, i aquestes persones que hem d'inserir en empreses normalitzades, per dir-ho d'alguna manera, han de tenir les capacitats que se'ns exigiran als altres. I aquestes jo crec que si continuen sent l'hostaleria, continuen sent propostes de formació i, per tant, l'ocupació de poc valor afegit, tindrem el problema que ja teníem, que és un model poc competitiu per a ells i per a la resta. Per tant, no sé si aquí també hi ha un plantejament de dir: què pensem d'aquest canvi de model productiu i que la formació ha de ser una mica la punta de llança d'aquest canvi de model productiu.

Hi ha hagut una pregunta que ha fet la diputada Capdevila: què és el futur de l'obra social? Les entitats van patir moltíssim, socials, en aquell moment en què no se sabia si el tant per cent que es dedicava a l'obra social es podria fer o no, van ser uns moments... Hi ha hagut..., han anat baixant –l'altre dia m'ho mirava, a més a més– els imports que han anat..., en general, eh? A les caixes òbviament, es passa per una situació de dificultat. No és el de la seva entitat, no és el mateix, però tots estem d'alguna manera en el mateix vaixell. Llavors, nosaltres sí que sabem, i ho sabem molt bé, que sense aquesta obra social, doncs, les dificultats per a aquestes entitats i, per tant, per a les persones que parteixen d'aquestes desigualtats que socialment no aconseguim trencar, eh?, no aconseguim trencar, doncs, serà més difícil. Una mica, com ho veuen.

Donar-los les gràcies de nou en aquesta, també, lluita des de l'entitat per una mica més d'equitat social al nostre país.

Gràcies.

La vicepresidenta

Moltes gràcies, senyora diputada. I ara té la paraula el senyor Marc Simón, director de l'Àrea d'Integració Social de l'Obra Social «la Caixa» per tal de... (*Veus de fons.*) Eh? (*Pausa.*) Ai, perdó, perdó, perdó; disculpi, disculpa'm. Me n'he oblidat. Pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, el diputat Oriol Amorós.

Oriol Amorós i March

Gràcies, presidenta. En primer lloc agrair-los al senyor Marc Simón, al senyor Jaume Farrés, la seva compareixença i, sobretot, la feina que fan, i saludar, doncs, molt amistosament les persones que els acompanyen de diferents entitats i de la mateixa obra social, persones que em consta i que conec molt la feina que fan i el valor d'aquesta feina.

La primera pregunta, senyor Simón, és inevitable. Tot això neix de l'Obra Social de «la Caixa», obra social que en un principi era una obligació legal de «la

Caixa» de tenir-la quan «la Caixa» era una caixa, ara que «la Caixa» és un banc, o que una gran part de «la Caixa» ja és un banc, coneixem les declaracions públiques dels seus directius respecte al manteniment de l'obra social, però crec que en seu parlamentària correspon demanar, doncs, quina és la seva visió de futur. Perquè la veritat és que, com sol fer vostè, que el conec perquè ens coneixem personalment, com vostè ha dit abans, i hem treballat junts en altres etapes d'una forma molt positiva, el seu entusiasme de futur es desprèn en tot allò que diu i en tot allò que fa. Aquest entusiasme tindrà aquest suport en el futur? Crec que és una preocupació de totes les entitats: saber si l'obra social de la Caixa, doncs, tindrà continuïtat, que esperem que em digui que sí, però crec que li ho he de preguntar.

De tot el que ha exposat, si me'n deixés fer un titular, ho sintetitzaria amb una frase que ha dit que m'ha semblat molt encertada, molt positiva i molt necessària de ser dita, i és que per dificultós que sigui qualsevol col·lectiu sempre es pot trobar feina. Jo crec que això és una frase que hauria d'estar inscrita al capdamunt del despatx de tot aquell que treballi al servei dels aturats i perquè els aturats trobin feina. Vostè ha vingut aquí a parlar en nom d'una institució, no el posaré dins de la batalla parlamentària, tranquil, no es preocupi. Però jo crec que el grup que dona suport al Govern entendrà molt bé qui s'hauria de penjar aquesta frase al seu despatx, perquè aquesta és la filosofia que ens ha de guiar quan parlem d'aquest tema. Per a qualsevol col·lectiu, per difícil que sigui, sempre hi ha una possibilitat de trobar feina. Amb dificultats, és clar que sí, amb dificultats presents i amb dificultats futures, per la situació econòmica que tenim i per la societat a la qual anem, diversos estudis ens informen que el 15 per cent dels llocs treball en un futur seran llocs de treball sense qualificació.

Per tant, aquí, en aquesta perspectiva, és on jo els volia demanar la importància que té per a vostès en la inserció el nivell de formació base. I vull fer aquesta pregunta per un motiu que em sembla important, no? En aquests moments se sent a parlar i es parla molt dels joves catalans que emigren, que tenen un alt nivell de qualificació, la majoria, i busquen en altres països poder treballar d'allò que aquí no poden treballar, i a vegades, a rebuf d'aquestes notícies, un arriba a sentir fins i tot un menyspreament del valor de la formació per trobar feina. Jo crec que és important, avui que tenim especialistes aquí en inserció laboral de col·lectius difícils, que diguem que no, que diguem que la formació és important, que la formació és bàsica, que és possible que una persona que té un alt nivell de formació no vulgui estar subocupada i per això viatgi. I que es faci aquesta mobilitat forçosa és negatiu, però si la fa voluntària moltes vegades és positiu; pot ser, fins i tot, positiu per a la nostra economia que hi hagi persones que d'allò que han estudiat aquí treballin en un altre lloc, sempre que aquest sector també existeixi en la nostra economia i pugui haver-hi un retorn. És negatiu quan no és així.

Però en el nivell base del mercat laboral, en el nivell més difícil del mercat laboral, menystenir la formació,

com s'ha sentit en algunes veus, em sembla que és un error de «bulto» i que s'ha de denunciar. La formació és molt important. I, per tant, hem de dir i tornar a dir i dir mil vegades que la lluita contra el fracàs escolar és la mesura més important contra l'atur de llarga durada; que les transicions dels adolescents en la finalització dels seus estudis, si els acaben o no els acaben, és la lluita més important contra l'atur de llarga durada; que com es fa aquesta transició dels adolescents i joves entre els estudis que tinguin, siguin del nivell que siguin, amb el mercat laboral és el més important per a la lluita contra l'atur de llarga durada. Per tant, formació sí, formació sempre, tots els col·lectius poden tenir formació adequada per arribar on hagin d'arribar.

Vostès i el Govern anterior en programes que vostè ha esmentat en els quals vaig tenir l'honor de poder participar van donar importància a aquests elements. Jo els felicito i els vull reconèixer la receptivitat que van tenir a la proposta de fer un programa que treballés sobre la subocupació de les persones estrangeres, que volgués aprofitar el potencial que tenim en aquest país de persones universitàries amb títols no reconeguts, facilitant aquest procés i facilitant el seu pas al mercat laboral en allò que han estudiat, en allò que poden donar més a la societat. La receptivitat de l'obra social i del programa Incorpora a aquesta proposta va ser molt alta i el compromís amb la realitat i amb les solucions ha estat molt alt, i només puc agrair-lo.

Hi ha un tema que em preocupa molt en tot això de la inserció i que, arran de la seva exposició sobre quin és el seu *modus operandi*, em sembla oportú de destacar. És: vostès es sustenten molt en els actors territorials, em sembla molt encertat, em sembla molt positiu i em sembla que és el que s'ha de fer. El problema és: i on no hi ha actors territorials? I potser és una reflexió que va més enllà de la responsabilitat de l'obra social, és més aviat una reflexió per fer en aquest Parlament i per fer en aquest Govern, no? Però on no hi ha actors territorials què passa? Perquè, clar, Trinijove, i aquí en tenim l'Ignasi Parodi, home, és una entitat que ha fet tant! I que tu saps que si vols desenvolupar una política, doncs, que tingui uns efectes sobre el districte de Sant Andreu, sobre el barri de Trinitat Vella en particular, saps que un actor principal és Trinijove. El seu curs de soldadura que avui aquí s'ha esmentat és un curs que des de fa molts anys ha inserit desenes i desenes de joves, amb poca formació, amb dificultats d'inserció i que ara tenen un futur digne inserits, a més a més, pel gremi de serrallers. Just el que ha de ser, no? Però, clar, Trinijove no hi és, a tots els barris.

Per sort, Trinijove ja comparteix aquest plantejament i ara també està al Baró de Viver, que és el barri del costat, i tenen alguns programes, fins i tot, que hi participa gent d'altres barris, i han ficat el nas potser a Ciutat Meridiana, i van traient el nas per aquí i per allà. Però no a tot arreu tenim un Trinijove, o no a tot arreu tenim un Casal dels Infants, o no a tot arreu tenim una Fundació Marianao com la de Sant Boi, que és una fundació, doncs, també estupenda, no? Que vas allà i la densitat de projectes que hi ha és que no hi cap a dintre la fundació i surten per la finestra gairebé, no?, de la quantitat d'activitat que fan.

Aleshores a mi aquest és un tema que em preocupa molt perquè, clar, hi han ciutats, i no en mencionare cap per no ofendre cap de les entitats que hi ha en aquells territoris, que poden tenir algunes entitats que hi posin bona fe, però que no tenen aquesta capacitat i potència d'actuació. Llavors quan hi han ciutats amb problemàtiques socials altíssimes, amb índexs d'atur altíssims, amb nivells de formació baixos i no tenim aquests actors socials, tenim una dificultat molt important. I, per tant, m'agradaria conèixer la seva reflexió a l'entorn de..., perquè estic segur que vostè, des del punt de vista d'on està, doncs, a l'haver treballat amb més de dues-cents vuitanta entitats a nivell d'àmbit estatal deu conèixer molts barris on aquest actor social no hi és. I segur que ha fet una reflexió sobre les possibilitats que tenim que aquests sectors socials es facin grans, es facin forts, esdevinguin, doncs, petites multinacionals o multibarris, diguéssim, que siguin capaços de sortir en d'altres barris. De fet, vostès han recolzat molt Trinijove que s'implanti al barri del costat, no?, i això és molt important. Però crec que aquest és un tema..., si no tenim actors socials en determinats barris, és molt més difícil fer aquestes polítiques, em sembla a mi, en tot cas, m'agradaria saber-ne la seva opinió.

Li volia demanar també pel voluntariat. Estem en un moment de crisi dels pressupostos públics en general, que els beneficis de les caixes, doncs, no tenen el ritme de creixement d'altres anys i, per tant, vostès també no em sembla que pateixin, vostè em corregirà, les mateixes estretors que el sector públic, però està clar que tampoc estan en anys d'alegries. I pel que fa a l'obra social de moltes altres caixes ha senzillament desaparegut d'un dia per l'altre, i, per tant, hi ha hagut una reducció d'ingressos als sectors socials importantíssima. Deia abans que la formació és fonamental, però la formació depèn com es faci són hores de professor que s'han de pagar i, per tant, són feines que s'han de pagar. I s'han de pagar, però no podem desapropiar, crec jo, el paper del voluntariat en diversos aspectes.

En primer lloc, per un imperatiu econòmic, i ara ho vèiem; en segon lloc, per la capacitat que té de mobilitzar i posar actives persones que estan inactives, o persones que volen donar més de si. Sabem que el pitjor que pot fer una persona inactiva és tancar-se a casa, és no sortir, és no desenvolupar-se, és no créixer, però al mateix temps crec que hi ha una energia molt forta a la societat que té ganes d'incorporar-se, que té ganes de donar als altres, que té ganes de construir societat i a construir civisme. Jo hi crec molt, en el voluntariat, i crec que té molt futur, i crec que la seva entitat també hi creu i també defensa el voluntariat corporatiu. No sé quin paper veu en el creixement futur del voluntariat i quins li semblen els reptes més eficients en aquest sentit.

Vostè ha aportat una dada que ens ha cridat l'atenció a tots els grups parlamentaris, que són aquests 1.234 euros per inserció laboral. Ostres!, si sempre fos així, està clar, no? Perquè el que costa una persona no inserida és molt més que 1.234, no només en termes econòmics, que també, sinó des d'un punt de vista humà,

principalment, no? La pregunta que li vull fer a l'entorn d'aquesta dada és si li sembla que pot tenir ritme de creixement, és a dir, això costa 1.200 perquè en són set mil? Si en fossin..., set mil aquests darrers anys, o nou mil, deu mil, gairebé, a què han arribat cada any, si en fossin trenta mil també podrien mantenir-ho a 1.200 o baixaria? És a dir, l'element qualitatiu, com el veuen aquí.

Jo no sé si vostè creu que poden créixer indefinidament perquè, escoltin, si vostès poguessin créixer indefinidament ja li dic jo que presentaríem als pressupostos esmenes que retiressin determinades partides molt menys ineficients del departament responsable en aquesta matèria perquè s'invertissin d'aquesta manera, si realment aquest és el cost. Ara, em temo que el creixement d'això deu ser molt artesanal. De fet, la meua opinió, i vostè la coneix, és que les polítiques socials són polítiques molt artesanes perquè tinguin qualitat. O hi han actors propers, o hi han «insertors» que s'ho mirin de prop, o hi han visitadors de les empreses que s'ho mirin de prop, o hi ha gent que ho senti –o hi ha la Maria, de Trinitat Vella, no?–, o no funciona, eh? –o no funciona. És una cosa molt artesana, però, tot i així, clar, nosaltres aquí ens hem de mirar els números globals de la societat i dir: «Escolti, si val mil dos-cents, posi-me'n quatre més» –m'entén?–, «posi-me'n quatre més, de programes Incorpora.»

Un últim aspecte a destacar. M'ha agradat molt que incorporin l'element recerca en el seu esquema de treball, no?, i que comenci amb una anàlisi, una direcció científica i, segons el cas, vagin aportant els experts. Jo crec que és molt important, no? I en aquest sentit, no li faig cap pregunta a vostè, només faig una proposta al conjunt de la cambra, aquest país necessita millorar l'excel·lència en recerca social, i no és responsabilitat ni d'aquest Govern ni de l'anterior només i no és una crítica a ningú. Però crec que tenim una tendència a una recerca social d'aspectes socials, doncs, encara molt, molt descriptiva i poc, poc quantitativa, poc numèrica, poc orientada al resultat.

Reconec que quan era al Govern vaig intentar impulsar un centre de recerca en migracions que no vam acabar de tancar. Ho vam deixar a mitges, començat, perquè el següent Govern ho continués si podia; després han vingut les dificultats pressupostàries que han vingut, és evident. Però, al marge d'aquesta qüestió, que és poc rellevant, diguéssim, de qui comença i qui segueix, el que és important és que tinguem una recerca. Jo diria que podem aprendre molt de l'àmbit de l'econometria i de l'economia; som molt potents en aquest país en recerca econòmica, som excel·lents a nivell mundial; tenim dos dels deu millors «recercaires» del món en econometria, per tant, tenim gent que estudia la societat i la quantifica d'una manera que podrien tenir un impacte molt més important en aquest àmbit, eh? Sense desmerèixer cap de les recerques que es fan, crec que hi ha molt camí per recórrer.

M'ha sorprès una cosa, o no m'ha sorprès una cosa, no sé com dir-ho, i és que qui oficialment s'encarrega de la inserció laboral no ha sortit en la seva exposició. No em contesti, no el vull ficar en cap compromís. Però sí que el Servei d'Ocupació de Catalunya,

doncs, no hi sigui, bé, sembla que alguna cosa hem de parlar d'això, en tot cas, ja ho parlarem amb el mateix Servei d'Ocupació de Catalunya.

I l'última pregunta: en quins àmbits veu vostè més futur per a la inserció laboral de les persones amb dificultats, què és el que està creixent, què és el que té esperances que vagi bé? Em sembla que això ens interessa a tots.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta

Moltes gràcies, senyor diputat. I ara sí que crec que li han deixat molta feina per respondre, perquè això és fruit de la gran exposició, de l'interès del tema i realment que han demostrat, doncs, que aquest programa és un programa d'excel·lència, com ara deia el diputat Amorós, i que, bé, que crec que hi ha feina per anar continuant. Té el temps, no té cap problema de temps, vull dir que allò que vulgui i que cregui que ha de respondre..., o com ho pot fer, ho pot agrupar com vostè cregui oportú.

Moltes gràcies.

Marc Simón Martínez

Intentaré fer-ho en l'ordre de les preguntes per no deixar-me res, eh? A veure, la primera pregunta parlava de què passa en el món rural, no?, i com és aquesta incorporació en el món rural. Jo diria que en el marc del que és Incorpora a Catalunya la densitat que tenim és alta, no? És alta i fa que intentem sempre..., o sigui, una de les coses que anem mirant és quina és la cobertura territorial que anem fent, i que lliga una mica també amb una pregunta que feien sobre què passa on no hi ha actors, on no hi ha actors socials que puguin estar desenvolupant una feina, no? Sí que el que fem és intentar que hi hagi una cobertura territorial prou àmplia i en llocs on veiem que hi ha manca o que hi ha només entitats de tipus molt determinat i quasi sempre diferenciant bé entre el que és dedicar-te a tipus de discapacitat o a tipus d'exclusió, no?, el que intentem és comportar que hi hagi algú que intenti també col·locar-se en aquella zona, eh? Ara en tenim un exemple..., teníem dificultats, per exemple, a la banda del Baix Ebre sobre persones amb risc d'exclusió, hi havia poca entitat que estigués acostumada a treballar..., sí que hi han entitats socials, però no tan acostumades a treballar en l'àmbit sociolaboral. I ara hi havia hagut una proposta, Plataforma Educativa s'ha instal·lat també a Terres de l'Ebre, i també ara, doncs, el nostre programa, per aquesta banda, perquè sí que hi teníem entitats que treballaven amb discapacitat, doncs, també passa a ser-hi, no? D'alguna manera sí que som conscients del mapa que tenim i de les deficiències, i que sí que intentem veure si hi ha prou presència com perquè hi pugui haver entitats que cobreixin bé el territori.

En l'àmbit rural, en el món rural, el que vam veure que encara quedava més desassistit era tot el tema de la discapacitat, perquè si de risc d'exclusió... Hi havia un tema de subsistència que, més o menys, s'ana-

va produint en el món rural i que provocava una certa mobilitat, però quan parlàvem del tema de la discapacitat, això vèiem que encara ho feia més difícil. Llavors aquí, a nivell global, a nivell estatal hem fet un acord amb Cocemfe destinat a trobar focus d'ocupació per a gent que està en el món rural, amb discapacitat, i que des d'allà també pugui tenir una possibilitat d'inserció, que és un acord que després vam veure que hi han altres realitats també en el món rural, discapacitat, que donen algunes diferències importants a com es produeix en d'altres llocs. Per exemple, quan parlem del tema de la violència, violència de gènere, el tema de violència de gènere en dones discapacitades i món rural és molt més ampli del que podria semblar quan mires només des del que et semblaria per sentit comú que deuria ser, no? I també ens ha portat, doncs, a fer tota una acció sobretot sensibilitzant aquest món i que es visibilitzin les situacions que hi ha de maltractament al final, moltes vegades amb maltractament psicològic també.

Llavors això sí que porta que hi hagi alguns focus de treball telemàtic i altres que és poden fer des del món rural i que, sobretot en l'àmbit de la discapacitat, promovem a nivell global. És començar perquè aquí sí que hi ha molt més per desenvolupar, segur que podríem arribar a molt més, no? També és cert que al final tots els programes que tenim tots tenen també un límit. Primer, el límit pressupostari global dels diners que tenim i arriben allà on al final la relació entre l'esforç que dediquem i els resultats que podem obtenir és millor, no? I, per tant, sí que ens sembla que en el futur encara hi ha alguna cosa més per poder fer en l'àmbit rural, però això són les coses que ara, en aquest moment, fem.

Quant al tipus de formació de l'«insertor» laboral, bé, un dels documents que també portem per deixar, perquè quedi com a documentació, és el curs, aquest, d'inserció i la temàtica que té. Però de manera molt genèrica és un curs que parla sobretot de tècnica comercial, és un curs, entre cometes, «per fer comercials», comercials que treballaran amb les persones, però que saben anar a l'empresa i que puguin entendre el llenguatge empresarial. Vèiem que hi havia una fractura important entre el llenguatge d'entitat social i el llenguatge empresarial en molts casos, no?, però quant a objectius no estaven tan llunyans. Llavors això treballa molt aquesta..., el sentit aquest d'entendre l'empresari, entendre què és el que demana i poder fer aquesta transposició, després, al tipus de col·lectiu que jo tinc al darrere. Diguem-ne, això segurament seria el tret diferencial més important, però, com deia, deixem tot el contingut perquè el puguin tenir al seu abast, no?

Bé, després, passant a la següent pregunta, parlàvem de si teníem indicadors de canvis de tendència quant a l'ocupació, no?, i de creixement del col·lectiu vulnerable i la resta. A veure, nosaltres el que podem veure és que per ara, o sigui, sí que seguim tenint uns números d'inserció que són bons, perquè tenim uns totals similars als que teníem fins ara. Són uns totals que poden tenir..., bé, segurament tenen menys deficiències ara quant a números de les que podien tenir fa un temps, perquè cada vegada tenim més mit-

jans per saber que el que comptem està ben comptat, no? I perquè, a més, en el darrer any hem aconseguit també tenir una plataforma informàtica que ens ajuda a tenir uns números més segurs perquè al darrere de cada número d'aquests, tots els que hem parlat d'aquest any, els set mil nou-cents no-sé-quants inserits, tenim noms i cognoms de tothom, que és la primera vegada que ho tenim, fins ara no ho teníem, no? I va ser una tasca que a vegades amb les entitats ens va costar una mica, perquè ho veien més des d'un punt de vista com si volguéssim saber alguna cosa. Alguna inclús ens arribava a dir si és que hi havia un interès comercial al darrere, que evidentment no hi és ni... Bé, primera, perquè no hi ha cap relació directa. Hi ha la relació, evidentment, com a funció amb «la Caixa», però no hi ha una relació comercial perquè no és un col·lectiu tampoc d'interès des d'un punt de vista comercial; sí des d'un punt de vista de normalitat, al final, amb el que és l'àmbit de la relació financera, perquè entenem que seria un element més, també, una normalització en aquest àmbit, no?

Aleshores, sí que és cert que cada vegada nosaltres tenim més dades. Les dades sobre l'afluència de beneficiaris és molt difícil de tenir-les, perquè nosaltres hem pogut fer un pas que fa que tota contractació, al final, acaba tenint i tot beneficiari que va a una oferta de treball, aquest, acaba tenint una plasmació en la nostra plataforma, i, per tant, sí que podem comptar aquest total. La manera com comptem aquests i la relació que sortia entre els que acudeixen a les entitats i els llocs de treball que trobem, jo no posaria la mà al foc que sigui absolutament certa i que estigui igual de ben comptada per a tothom, perquè és un punt dèbil. Poden comptar una persona que ha entrat o no haver-la comptat, i jo no ho sabré mai, no? Sí que sé quins són els processos que acaben.

Amb altres programes que tenim veiem que és evident la situació de més atur. Tenim el programa CaixaProinfància, que és un programa que econòmicament és més gran i arriba a un col·lectiu més important en el global. Si veig la pel·lícula dels tres darrers anys, teníem un col·lectiu de gent que tenia feines, moltes vegades feines temporals, inclús molta feina definitiva, i que cada vegada més ha anat passant cap a una..., cap a la banda, primer, de gent que ja no té treball, inclús ara alguns que no reben ni prestació, no? I sí que veiem que hi ha un moviment però que és el mateix que podem veure a nivell global.

Des d'Incorpora no podem tenir una dada de dir «està arribant més gent a les entitats socials», tenim uns números que són més o menys similars als que hi havia, però que jo no els dono una credibilitat com per treure'n una conclusió nosaltres mateixos, eh? I aquí, encara que salti potser una mica quant a ordre, quan parlàvem de la recerca i l'Oriol preguntava sobre la deficiència, nosaltres la trobem a faltar. O sigui, una de les coses que ens ha impulsat a fer una plataforma, una plataforma que recollís dades, és poder saber més sobre el que passa. Perquè realment quan busquem alguna cosa que tingui a veure amb recerca en aquests temes, ens arriba molt tard. Si encarreguem alguna cosa es tarda molt a tenir-ho. Per tenir tot un

procés absolutament estructurat acabem tenint dades, com a mínim, dos o tres anys després del que hauríem d'haver fet abans. Aleshores a nosaltres en programes que intervenen directament amb la gent això ens provoca un cert..., no estar segurs de si estem fent el que tocava o no. Llavors tant amb CaixaProinfància com amb Incorpora, que són dos programes que arriben a molt col·lectiu, hem abocat, doncs, per fer tot un tema de cessió de dades per quedar coberts legalment i tot això, però sobretot per tenir més dades i saber més el que passa en la societat que ens movem i en aquest tipus de col·lectius. I poder encertar més, després, en la manera com els hem d'anar variant i de com hem d'anar actuant. Ara, no tenim aquestes dades per dir: «Està canviant, això?» Bé, doncs, les tenim per l'evidència del carrer, però no per l'evidència que el programa ens ho doni.

Els col·lectius d'aturats de llarga durada, bé, com també dèiem abans, pensem que tots els col·lectius..., o sigui, el tret diferencial, aquest, de l'acompanyament, com a mínim, per a aquests col·lectius amb dificultat sí que ens sembla que és la clau, no? I que veure que aportes algú, algú que pot ser efectiu..., i que sobretot també hi ha una altra cosa important: veiem que la gent que té més dificultats per trobar feina després té uns graus de fidelitat molt alts quan entren a l'empresa, i això era una de les coses també que ens valoraven. Això, per l'any vinent tindrem, a més, tot un estudi sobre qualitat de les insercions i sobre el que pensen els empresaris respecte a això, no? Però això sí que és una cosa que entenem que amb un acompanyament adequat i que es vegi que posi en valor la capacitat de la persona, també han de tenir possibilitats igual que els altres, no?

Veiem més dificultós el tema de la malaltia mental, per exemple. Sí que veiem que era un tema que rebutjava molt l'empresari quan s'hi apropava, això ho rebutjava moltíssim, i que tot aquest acompanyament i l'entroncament amb l'entorn i el que ha d'entendre's veiem que ha sigut molt important de fer. O el col·lectiu de persones que estaven a presó també és un altre dels temes que provocava molts problemes, no?

Quant a la valoració que comentava sobre aquest 50 per cent de persones que deia que no treballarien mai en el futur, jo, quan ho vaig sentir, m'ho vaig agafar més per una cosa que és una reflexió que nosaltres també ens fem i que també lliga amb la pregunta que feien sobre la importància de la formació. Estem preocupats per tot el tema del fracàs escolar i estem veient també si hi ha..., quins són els passos on nosaltres podem tenir-hi alguna cosa a fer. Però jo quan mirava totes aquestes dades del fracàs i pensava, bé, què hi podem fer, a mi la dada que em venia al cap cada vegada era veure que portàvem deu anys amb més d'un 30 per cent, i quan parlem de certs col·lectius, més d'un 40 per cent, de fracàs continuat. I això amb gent..., quan veig això d'aquests deu anys, em dona un col·lectiu que no la té. la formació, que ja no la té, i algun segurament amb profunditat històrica de no tenir-la, no?

I llavors, quan parlàvem també de la preocupació sobre les ocupacions futures, doncs, és perquè és evident que hi ha d'haver un canvi de model productiu,

jo crec, si volem recuperar l'ocupació de manera general, però també és evident que al carrer el que es trobarà l'Ignasi en els propers anys encara és un col·lectiu molt important de gent que té molt difícil reenganxar-se en el món reglat, perquè ja fa anys que ho ha deixat. I, per tant, el que em preocupa és sobretot quan hi hagi aquest canvi de model productiu, aquestes persones amb poca formació quin paper tindran, no? I quan fem..., quan nosaltres posem el tema del territori socialment responsable, o la implicació amb el territori, primer, i parlem del col·lectiu amb vulnerabilitat, és perquè el món cada vegada és més obert. Que hi hagin joves de la nostra societat que se'n van a fora a buscar feina és el que tindrem en general, perquè les fronteres ja no són el que eren, però per a la gent amb dificultat aquestes fronteres pensem que encara hi són molt, no? I, per tant, aquest per a nosaltres és el punt que incardina en pensar què passa amb tot aquest col·lectiu futur.

Sí que és evident..., i això, amb altres coses que estem treballant des de la fundació, estem pensant si podem ajudar d'alguna manera les entitats com Trinijove i com altres que fan formació, que han començat a fer PQPI i altres, com ho podem fer per també ajudar que això tingui un pas en els propers temps de retorn cap al món reglat, no?, perquè, si no, per a les oportunitats futures això segur que és entrar directament amb un dèficit. I, per tant, aquí això és una cosa que encara estem ara desenvolupant i que en Jaume té dins de les coses que està mirant, però veure com podríem ajudar per aquí. Però això crec que afectarà els joves que van arribant ara o en els darrers temps, però aquells deu anys continuats per mi ens dona un col·lectiu que ha tingut ocupació, segurament per la construcció i per una sèrie de coses, però que en els propers temps els tindrem i hem de saber trobar quin és el futur que poden tenir, no?

Quant al paper de l'obra social i el futur que pot tenir, que tindrà l'Obra Social de «la Caixa», no? Sí que és cert..., a veure, probablement està canviant el perquè hi han les obres socials i potser moltes treballaven d'una manera una mica..., potser per no tenir molts recursos i no sé si havien acabat de centrar quin era el paper que havien de tenir. Per a nosaltres ja va més enllà, i els darrers anys..., o sigui, com a obra social, és l'objectiu que té «la Caixa». «La Caixa» no té accionistes i, per tant, tots els beneficis anaven dedicats a fer obra social. Després, comencem amb aquesta transformació com a entitat, però és una transformació de la qual segueix existint «la Caixa», en el cas nostre, no? I segueix existint «la Caixa» i «la Caixa» té el 81,1 per cent, em sembla, d'accions de Caixabank, i l'obra social penja de «la Caixa», no penja de Caixabank. Per tant, l'entrada d'accionistes és a nivell de Caixabank, no és a nivell de l'obra social; l'obra social mana pel volum que té sobre els dividendes, i tenim els mateixos òrgans de gestió que hi havia abans: tenim el pateix patronat, la mateixa comissió d'obra social, per tant, tot segueix igual.

Però també en el passat, ja no és només ara, no hi havia res que marqués un mínim de recursos que s'havien de dedicar a l'obra social; hi havia una cosa que

marcava el màxim, perquè, al final, estava molt pensant per a la sostenibilitat i perquè amb entitats que no podien fer una ampliació de capital, doncs, no hi hagués una descapitalització molt gran per via de l'obra social, no? I, per tant, per nosaltres això ja acaba incardinant més amb el que és la responsabilitat social. Estem a la societat fent una activitat i aquesta activitat al final té un retorn, no? I creiem que al final és el que pot enganxar molts més que no només les obres socials i no només les caixes, no?

Per la nostra banda, diríem, haver conservat l'estructura igual, doncs, tenim una mateixa estructura a què ens dediquem. I, per tant, aquesta dedicació de més de dues terceres parts en l'àmbit social, la tenim; hem aconseguit anar aguantant recursos en els darrers anys, pel proper any sembla que podrem seguir més o menys amb el mateix escenari, i hem fet unes accions en els darrers anys de cara a fer més esforços en tot el tema social i intentar assegurar que els programes que tenim puguin seguir.

Però això també vol dir que hem sigut prudents a l'hora de començar amb coses noves. Sabem que qualsevol cosa nova en l'àmbit social, sobretot que comencem, no pot ser una cosa puntual i que dura només un any. Aleshores, ha sortit moltes vegades si podíem, jo què sé, anar a més localitats amb CaixaProinfància, el programa de pobresa. Però és que mentre tingui incertesa dels meus recursos futurs, que la tinc relativa... O sigui, ara mateix podríem assegurar que els tres propers anys podrem fer la mateixa acció social que estem fent ara, això segurament ho podem dir i segur que no ens equivoquem. Si el cicle econòmic canvia molt, i resulta que «la Caixa» no té beneficis i no sé quantes coses més passen al darrere, doncs, no sé què més pot passar, però tenim assegurats per a tres anys recursos suficients per poder tirar endavant.

Mentre no veiem un canvi de cicle econòmic de veritat i que assegurui els recursos futurs a més llarg termini, el que ens provoca és no començar programes nous o començar coses que siguin el refinament del que fem. Hem començat amb un programa d'intervenció comunitària intercultural, que ara estem en el segon any, perquè vam acabar amb tot un programa de mediació intercultural, n'havíem parlat en el nostre moment, no?, i que al final el que ha sigut és donar un pas de qualitat més enllà del que havíem fet prèviament amb el programa de mediació intercultural. Doncs, això sí que ho hem seguit fent perquè assegura recursos i ja els teníem dedicats aquí. Però començar amb coses noves estem començant amb poques. Hem començat ara amb un programa sobre emprenedoria social, però hem començat més per la via que amb les convocatòries. Tenim tota una realitat de molts projectes que atenem durant molts anys, cada any més de 1.200 projectes a nivell de l'Estat espanyol, els recolzem amb les convocatòries. Però també veiem que hi ha molta iniciativa en forma d'empreses d'inserció, en forma de diferents maneres que també assegurin una sostenibilitat de projecte. Llavors, poder ajudar a començar alguna cosa que després té una sostenibilitat, home, segurament, doncs, deixa socialment alguna cosa més enllà que el que deixen..., si tu fas un ajut que serveix

per al projecte d'aquell any, però no saps què passarà l'any següent, no? Aleshores..., però són coses molt puntuals les que ens estan..., les que estem utilitzant per començar, no?

Bé, l'escenari de futur de les entitats socials, que també en parlàvem. Sí que pensem, i jo crec que en som conscients tots els que estem en aquest àmbit, que encara hi ha marge. Igual que parlàvem que en recerca, en tots els àmbits econòmics i altres, s'ha avançat molt i això encara en l'àmbit social ens falta, doncs, el mateix podríem parlar probablement en termes d'eficiència. I si mirem com funcionen les empreses avui en dia, quin és el seu nivell, diríem, de productivitat obligat pel mercat que hi ha, probablement això mateix..., quan me'n vaig al sector social, segur que encara aquí hi ha marge. I hi ha molt marge relacionat molt amb la col·laboració entre tots.

Llavors, més enllà que hi haurà manca de recursos, que és evident que les obres socials, excepte la nostra, la de «la Caixa», les altres estan passant... Diríem, ja no és perquè l'obra social segueixi o no, és perquè l'entitat, l'entitat financera, l'empresa no té beneficis; si no té beneficis no podrà fer obra social, i segurament obeeix a altre tipus d'actuació. Bé, però sí que pensem que hi ha una cosa que podrà esmoreir una miqueta tot això, que és, home, que podem treballar plegats encara molt més tots, i si treballem més conjuntament, segurament que aquí hi ha alguna cosa que reduirà una cosa que segur que es produirà, que és aquest..., la manca de recursos. També hi ha una fragmentació molt gran, eh? Com dèiem abans, d'entitats com Trinijove, que està molt aposentada i que toca molts temes, no n'hi ha tantes. N'hi ha moltes, a vegades de molt petites, i potser alguna de massa parcial, no? I aquí, doncs, hi ha un camp que pensem que en el futur segur que porta a algun cert canvi, diríem, de com estan estructurades, no? Però segur que per a la millora de coordinació entre l'Administració, les entitats socials i entitats privades com nosaltres, segur que tenim un marge aquí de poder fer més coses.

Bé, la relació amb el sistema català d'ocupació, que ha sortit també per més d'un punt, jo diria que no en tenim perquè jo crec que hem portat un procés de maduració des d'inici, quan vam començar a fer projectes socials i projectes més dedicats a aquest tipus de col·lectius. I vam començar probablement amb algunes premisses que segurament ara ja no són iguals, i vam començar en un moment en el qual parlant de complementarietat segurament n'hi havia prou, hi havia moltes coses que inclús no estaven ni legislades en el seu moment, no? Llavors tu podies anar trobant nínxols, que et posicionaves i que podies fer, i que eren clarament una aportació complementària. Juntament, això, amb que no hi havia potser tanta consciència de necessitat al darrere, doncs, ha portat a desenvolupar programes i moltes vegades programes que han anat molt al marge de l'Administració. Jo crec que hem anat cuidant en els darrers anys que hi hagués molt de coneixement i que anéssim, comencéssim a anar més plegats, però aquí hi ha molt camí per fer. Però no en tenim, no surten a la presentació, però no surt perquè tampoc nosaltres no hem fet encara aquest pas respec-

te a trobar quina és la ubicació concreta de l'Administració també en el programa, que és el que en aquest proper any penso que és un dels reptes que tenim com en altres programes, no?

Aleshores, aquest és el..., vam començar, fa uns mesos vam començar a tenir algun contacte. Creiem que hi ha molt a fer perquè, per exemple, un dels temes que no està tocat en el programa és com és la formació, formació en les entitats. Formació, la tenim només per al tema de persones privades de llibertat, però no la tenim per als altres col·lectius, i, en canvi, hi han molts recursos públics que van a formació. Segur que aquí hi pot haver un tema de conjunció d'oportunitats. I, bé, és una de les coses..., tenim ja prevista per fer una reunió amb el Servei Català d'Ocupació i començar a veure aquests temes, que vam començar també amb el Govern anterior ja a establir. Però està..., jo diria que no és per res més que perquè en el punt de maduració que arribem tots també nosaltres estem arribant en aquest punt de compartició que fins ara no havíem fet.

Quant al paper dels ajuntaments. En el paper dels ajuntaments sobretot, i més enllà que en particular podem parlar de moltes coses, veiem el paper amb els serveis socials, no? Perquè, al final, atendre col·lectius en risc i col·lectius amb risc d'exclusió quasi tot acaba en alguna cosa que també creiem que en el futur ha de tenir un punt de coordinació molt important. Si parlàvem de manca d'eficiència, quan parlem dels serveis socials i, després, de l'anàlisi que cada entitat acaba fent del mateix beneficiari, i com que cada entitat només dona una petita part i normalment la problemàtica és multifactorial, doncs, jo crec que fem el mateix informe social o la mateixa anàlisi per part d'un professional no sé quantes vegades per a cada cas de necessitat, no?

Aleshores, aquí sí que ens sembla que hi ha un aspecte a guanyar molt, diríem, a tenir molta més coordinació amb els serveis socials de manera general. I llavors, quan parlava d'aquesta cartera compartida, parlava de CaixaProinfància. CaixaProinfància va néixer amb una sèrie d'ajudes, ajudes que de manera global no estaven molt estandarditzades, i té ajudes des d'ajudes d'alimentació i higiene per a nens menors de tres anys, ajudes d'equipament escolar o ajudes d'ulleres i d'audiòfons, en cas de necessitat; però també té ajudes de reforç escolar, té ajudes de reforç psicològic, de centres oberts, etcètera, de campaments d'estiu, no?

Aleshores, al final més que..., no només és que siguin serveis que poden ser diferenciats o no. No hi ha prou serveis per a tothom que ho necessita. Doncs el que diem és: «Fem una cartera conjunta de tot el que hi ha.» I veiem que, a més, per cada beneficiari no dupliquem i que tothom pugui accedir..., que, al màxim, puguem compartir, el primer, una anàlisi global de la situació, una anàlisi global de cas i que aquell cas serveix per bifurcar en diferents àmbits.

Per exemple, vam començar a fer una cosa així en el tema de prevenció contra la violència, vam fer tot un tema d'atenció a víctimes, amb el Departament de Justícia, i que d'aquí el que fa és bifurcar, amb les necessitats afegides que es troben dones víctimes de

violència, doncs, cap a noves necessitats que puguin tenir.

El procés de captació de beneficiaris, que ho comentàvem, és el procés de les entitats. Les entitats ja tenien els beneficiaris i ja arribaven a ells, excepte en el programa de persones privades de llibertat, que allà ve des de les juntes de tractament, no?

Bé, el de la relació aquella entre els dos mil i els vuit mil ja he dit que no crec que en puguem fer cas, ni de l'evolució, perquè aquests vuit mil podrien ser més, perquè no hi ha un criteri estricte de «tothom que entra per la porta l'haig de comptar o no l'haig de comptar». Això s'escapa molt perquè tinguem una dada que sigui vàlida. Sí que el que sembla és que cada vegada pot ser que hi hagi més gent que ho necessita, no?, i que aconseguir en valor absolut el mateix nombre d'insercions ja és important, però segur que hi ha gent que se'n queda fora, però no tenim prou dades per poder-ho dir, no?

I quant a procediment de selecció de les empreses, el que busquem és que..., bé, el primer, que amb el contacte que tenim que siguin empreses responsables quant a contractació. I, per tant, si alguna empresa no es comporta com tocaria amb les persones, doncs entenem que aquesta queda fora de la xarxa, però entenem que no és el que se'ns dóna, eh? Vull dir, l'empresa que juga a això hi juga de manera positiva.

Bé, jo crec que si és difícil inserir les persones ja ho hem comentat i creiem que aquí hi ha oportunitat per a tothom, també per a la gent de llarga durada. Què considerem inserció? Considerem inserció tot allò que té un contracte, primer, de més de tres mesos. És molt difícil saber què passa després del primer contracte, perquè l'entitat social ha tingut relació amb el primer contracte i després no en sabem res. Nosaltres vam fer una..., l'any passat vam fer a final d'any..., de totes les persones, aquestes deu mil que s'havien inserit, una prospecció. O sigui, vam fer una prospecció entre les entitats perquè ho fessin a unes quantes i poder treure unes estadístiques i saber de què parlàvem al final. I ens sortia que més d'un 70 per cent seguien treballant. Però és una dada de prospecció que vam fer precisament per la preocupació, però és molt difícil de saber què passa. Ara el que nosaltres podem saber és si torna o no torna una persona d'aquestes perquè la tindrem, però és una d'aquestes dades que ens manquen a nivell global, no?, com ens mancaven també en l'altre programa.

La CaixaProinfància, això ja ho hem dit. La formació dels «insertors» és a nivell..., és el moment que ho agafem. El tema dels costos, els costos són els costos que nosaltres tenim. És evident que també hi pot haver aspectes, com pot ser el de la formació que hi ha

en l'entitat, que rebin una subvenció per part d'una administració o d'un altre... I nosaltres, com que ens vam situar en aquesta part de la inserció final en l'empresa ordinària, això el que ens està costant, fer aquest plus, però evidentment dóna un resultat, diríem, no? En aquest..., tota aquesta part de procediment d'inserció per part dels «insertors» és qualsevol canvi en la persona que tenen contractada a una entitat social comporta que s'ha d'apuntar als cursos que tenim per als «insertors», i que durant aquell any ha de fer el curs perquè pugui assegurar aquest nivell de qualitat, no?

Jo crec que això ja ho hem dit. (*Pausa.*) El voluntariat, potser és el que ens queda sobretot, eh?, jo diria. Doncs, mira, el voluntariat, nosaltres el que constatem respecte al voluntariat és que el que no funciona són els projectes que són només de voluntariat, i alguna vegada hem tingut nosaltres mateixos l'intent de fer projectes que només tenien voluntariat al darrere. El model que veiem és el model del voluntariat que acompanya els programes. Ara, a CaixaProinfància, per exemple, amb tot el..., hem fet tota una definició de com s'ha d'actuar i marquem quina és la presència del voluntariat que hi pot haver i quina és la ràtio entre professional i voluntaris que pot existir.

Estem començant, en un programa com és el d'atenció a les persones amb malaltia avançada, a fer una campanya per captar voluntaris per al programa, no per a les associacions nostres, sinó per al programa i, per tant, per a les entitats que estan en el programa. I aquí, que hi ha aquesta relació entre professionals, entre formació que pots donar al voluntariat i actuació és on li veiem una capacitat molt gran, però coincidim que hi ha cada vegada més gent dedicada i amb ganes de poder actuar. I segur que és un valor importantíssim per als propers temps de millorar, sense tant recurs econòmic, l'actuació que fem.

I jo crec que ja...

La vicepresidenta

Doncs, moltíssimes gràcies. Hem estat una miqueta generosos amb el temps, però creiem també que l'exposició s'ho valia i hi ha hagut, doncs, per part de tots els grups, també molt d'interès en les preguntes.

Moltíssimes gràcies al senyor Marc Simón i a totes les persones que avui ens acompanyen. Gràcies per l'exposició i gràcies també, doncs, per tota la feina que fan, que ha quedat molt clara l'excel·lència de la tasca feta. Moltíssimes gràcies i a disposar.

La sessió s'aixeca a dos quarts de dues del migdia i dotze minuts.